

Utorak, 28. novembar 2006.

Svedok Borčo Karanfilov

Svedok Mladen Karan

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.19 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Nadamo se da će sutkinja Van Den Wyngaert moći da nam se pridruži nakon sledeće pauze. Za sada ćemo prema Pravilima (Rules of Procedure and Evidence) da nastavimo sa radom nas dvojica. Gospodine Moore, da li ste spremni? Hvala.

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: Želeo bih samo da podsetim svedoka da je svečana izjava koju ste dali na početku vašeg svedočenja još uvek na snazi. Hvala.

SVEDOK KARANFILOV: Da, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE – NASTAVAK

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobar dan gospodine Karanfilov.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želim da vam postavim jedno ili dva pitanja. General Vasiljević je došao u Vukovar 19. novembra, čini mi se. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, tada sam ga video.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Na kom je položaju general Vasiljević bio u to vreme?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: General Vasiljević je tada bio načelnik Uprave bezbednosti Jugoslovenske narodne armije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da je tačno da se kaže da je došao i diskutovao o raznim pitanjima sa ljudima koji su se tamo nalazili. Je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Bio je u našim prostorijama, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je poznat jedan dokument koji je stigao, koliko se sećam, 18. novembra, stigao je za majora Šljivančanina. Mi smo o njemu čuli ovde da ga je uputio general Vasiljević i rekao da treba da se učini svaki mogući napor da hrvatski vojnici budu zarobljeni kako bi se omogućila razmena za vojnike JNA. Da li je vama bila poznata takva strategija ili dokument?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, niste znali za dokument. A za ovu strategiju – Da vidimo da zarobimo što je više moguće hrvatskih vojnika kako bi mogli da ih razmenimo za neke od naših koji su bili zarobljeni, samo zarobljenik za zarobljenika. Da li to razumete?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, da se sećam da mi je to bilo poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, vama nije poznato da je Šljivančanin razgovarao sa Vukašinovićem na tu temu, je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pretpostavljam da to znači da niste znali. Da li onda možete da mi objasnite sledeću stvar. Mislim da ste tada bili u kasarni... možda i u Negoslavcima 19. novembra... Kako to da se sećate da je bio prisutan pukovnik Tumanov?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Prisustva pukovnika Tumanova se sećam iz razloga što je njegov potez povlačenja ruke u trenutku pozdravljanja sa Bilijem bio dosta... i izazvao malo smešnu situaciju. Pružio je ruku da se pozdravi, kada je čuo ime, povukao ruku i nije se pozdravio. Tako da je taj... ta scena pozdravljanja Tumanova ostala u sećanju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, vi se sećate da je on bio tamo. To je naprosto tako, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da mi objasnite kako je major Šljivančanin imao oštar razgovor sa načelnikom svog odseka? Vi ste nam juče rekli da ste čuli "dosta žustar razgovor između Šljivančanina i Vasiljevića", a mene prosto zanima kako to da jedan major može oštro da razgovara sa svojim šefom? Da li me pratite?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Koliko se sećam, razgovor je bio u hodniku ispred naše kancelarije, dosta...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U Negoslavcima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: U našoj kancelariji u Negoslavcima, da. Znači, u hodniku ispred kancelarije, glasan. A sama tema razgovora mi nije poznata.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ono što mene zanima... Meni nije bila poznata lokacija i time ćemo da se pozabavimo. Ali ovo "dosta žustar" sugeriše da su bili povišeni glasovi, ljutiti glasovi. Da li je u redu da se to tako proceni?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, može se proceniti da je ljutito bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ljutiti razgovor između jednog generala i jednog majora. To je tačno, zar ne? I to na javnom mestu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: U kancelariji, odnosno u hodniku kancelarije, da. Ja sam stekao utisak da je razgovor bio ljutit.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, ali kada ljudi imaju nesporazume, oni pokušavaju da ih razreše u kancelarijama. Međutim, ova diskusija se vodila u hodniku između generala i majora? To je tačno, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne bih... ne bih da cenim zašto je u hodniku, ali očigledno u hodniku nije nikog bilo. Mada kažem, ne znam sem ovoga oko toga ništa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je možda bilo u pitanju to da je major Šljivančanin stavio do znanja da nije baš jako zadovoljan sa stavom generala Vasiljevića da se uzmu hrvatski zarobljenici zbog razmene za zarobljenike JNA, zar ne, i da je on izražavao svoje nezadovoljstvo takvom politikom. Da li možete da nam pomognete?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne mogu. Tema razgovora mi nije poznata.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada je Vasiljević vama dao zadatak da sakupite one predmete i odnesete ih u Beograd?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Meni je zadatak dao Šljivančanin, gospodin Šljivančanin. A sećam se da je rekao da je naredio general Vasiljević.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da predemo na 20. novembar. Već sam se ovom temom pozabavio u opštem smislu, a sada bih želeo da predemo na detalje. U koje ste vreme otprilike došli u kasarnu 20. novembra ujutro?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ako sam između 9.00, oko 9.00 i 10.00 časova otišao do bolnice, zadržao se par minuta i vratio se do kasarne. To je taj period.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, kada ste otišli u bolnicu, kažete da ste tamo bili par minuta. I ako ljudi kažu da su vas videli, vi ćete da se složite da ste bili u bolnici, ali kažete da ste tamo bili samo par minuta, je l' tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Bio sam svega par minuta, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste ulazili u bolnički kompleks?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, ako niste bili u bolničkom kompleksu, pretpostavljam da onda niste ni bili u bolnici?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ako podrazumevate krug pod kompleksom, bio sam tu do kapije, znači, unutar same kapije, a ne u samom objektu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sa kime ste razgovarali na kapiji?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne znam. Neko je od starešina na naše pitanje gde je krim - tehnika, rekli da... neko od starešina je rekao da su krenuli prema kasarni. Ne znam ko je bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste otišli u bolnicu, da li ste videli napolju poređane autobuse?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate da ste u to vreme videli gospodina Šljivančanina?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da sam ga video dalje od mene.

Mislim da sam ga video. Nisam siguran.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli gospodina Vukašinića?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli gospodina Karana?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pretpostavljam da nema smisla da vas pitam da li ste videli gospodina Radića, ali ipak pitam. Da li ste videli gospodina Radića?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne sećam se. Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nije u pitanju to da oni nisu tamo bili, već naprosto da ih vi niste videli, zato što ste tamo bili samo na kratko, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Svega par minuta sam se zadržao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste krenuli u bolnicu, odakle ste krenuli? Iz Negoslavaca?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kojim ste vozilom išli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Policijskim *Puchom*.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako ste mogli da dođete do bolnice u vreme kada drugi ljudi nisu mogli tamo da dođu tim putem preko mosta?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne razumem pitanje?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ja bih voleo kada bi gospodin Moore pred svedoka izneo tvrdnju ko to tvrdi da tada nije moglo da se dođe do bolnice, i koji je to put. Bio bi pravičan prema svedoku, obzirom na kazivanje svedoka kako on iskazuje o svom dolasku kod bolnice.

SUDIJA PARKER: U ovom trenutku ne vidim osnovu za uplitanje, gospodine Bulatoviću. Mi ćemo to da posmatramo. Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, da li možete da odgovorite na pitanje?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Došao sam bez problema. Znači, uopšte nije bilo problema do bolnice. Ako mislite da, da, da je bio put srušen. Ne znam na šta mislite?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa vi poznajete Vukovar ili ste ga poznavali 1991. godine. Zar nije tačno da znate i da ste znali tada da postoje dva glavna mosta preko reke Vuke. To je tačno, zar ne?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Bilo je mostova, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mi smo čuli svedočenja većeg broja ljudi, posmatrača i drugih, koji su rekli da su bili u dugačkom redu a videli smo i video snimke koji pokazuju da nisu mogli da pređu preko mosta do 10.00 časova ili otprilike u to vreme. Ono što ja želim da znam jeste kako ste vi uspeali da prođete do bolnice u vreme kada je njima rečeno da to nije moguće? Da li razumete?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ali ja sam rekao - satnicu i vreme ne znam. Znam da smo došli sa Momčilovićem i da problema nismo imali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vi znate u koje vreme, jer ja sam vas to pitao, i vi ste rekli oko 9.00 - 10.00 časova, i bili ste tamo par minuta. A mi smo čuli svedočenja da taj most nije bio otvoren u to vreme, pa bih ja želeo da znam kako ste vi tamo dospeli?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, pre svega 9.00, 10.00 časova. Ja ne vidim problema da je to tolerancija, s obzirom na razmak od 15 godina, pola sata. To jedno. A znači, može biti pola sata plus. S druge strane, ne znam, mi smo došli bez problema. Jeste bilo pucnjave. Čuli su se pucnjevi, ali mi problema u putu nismo imali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Ja ne govorim o pucnjavi, već o onom dugačkom redu gde su bila razna vozila Evropske posmatračake misije (ECMM, European Community Monitoring Mission), vozila Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross) i druga vozila koja nisu mogla da pređu preko jednog od mostova, pa ja želim da znam kako ste vi uspeali da pređete taj most i dođete do bolnice? Da li me razumete? Da li možete da nam odgovorite na to?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne mogu stvarno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zar nije postojao kontrolni punkt na tom mostu da bi mogao da se zaustavi saobraćaj?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Moguće je. Ne sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U svakom slučaju, kada ste se vraćali, kažete da ste otišli u kasarnu i da ste tamo primetili kako se događaju neki incidenti u samoj kasarni. Da li je to tačno?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, video sam neuobičajenu situaciju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da nam opišete tu neobičajenu situacija? Veći broj ljudi je bio u autobusima i oko autobusa, je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Znači, autobusi se nalaze u kasarni. Oko njih policija. A na nekih, na razmaku od autobusa, nekih desetak, 15 metara, grupa ljudi, četrdesetak, 50 ljudi, pretežno muškaraca. Situacija je bila neobičajena u toj meri što je bilo verbalnog nasrtaja, psovki i slično tome.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, bilo je mnogo gore od toga, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Moj utisak je takav.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali to je bila situacija koja je kod vas izazvala zabrinutost, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne zabrinutost u tom smislu neke situacije koja... bukvalno može da izazove zabrinutost, ali nelago... nelagodno stanje, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu sada da vam pročitam....

TUŽILAC MOORE: Kako bismo bili fer prema svima, ja ću sada da podelim neke od transkripata koje imamo. Uz dozvolu Suda ja bih zamolio da to uradim. A obeležno je na način da će da pomogne svima i na BHS-u i na engleskom jeziku.

SUDIJA PARKER: Hvala vam..

TUŽILAC MOORE: Hvala vama puno. Može li to sada da se uradi, molim vas? Odbrana isto može ako želi da ima ovaj dokument, nema oko toga problema što se mene tiče. Da li će da pomogne? Naravno. To je isti onaj format koji smo koristili i u prethodnim situacijama. Ima hronološki indeks: tačke 1 i 2 su 12. novembar 1998. godine. Tačke 3 i 4 su 1. oktobar 2001. godine. Tačke 1 i 3 su na engleskom. Broj 5 je i na engleskom i na BHS-u prevod. A razgovor je vodio Nigel Stewart. Tačke 6 i 7 su 5. novembar 2003. godine. Broj 6 je na engleskom jeziku, a broj 7 je na BHS-u. Tačke 8 i 9 su transkripti sa glavnog saslušanja od 23. novembra u Beogradu; tačke 10 i 11, audio zapis od 11. novembra, engleski je broj 10.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I onda konačno, ako se sećate, možda se i ne sećate, broj 12 je kada smo nas dvojica razgovarali u Beogradu 19. septembra. Nadam se da se toga sećate? U redu.

TUŽILAC MOORE: Molim vas da se onda pozabavimo tabulatorom 8. Za vas je to na BHS-u tabulator broj 9. Znači, za engleski je tabulator 8, stranica broj 7, donji desni ugao, a za BHS to je stranica 0367-9153.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Karanfilov, mi imamo obeležene stranice u gornjem desnom uglu na BHS-u, i vi treba da potražite stranicu 0367-9153. Da li ste našli tu stranicu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ću to da pročitam. To je negde na vrhu stranice na BHS-u: "U krugu kasarne..." to vi odgovarate na postavljeno pitanje od strane sudije: "U krugu kasarne je bilo nešto, da kažem, što je veoma upečatljivo i neprihvatljivo u isto vreme, a to je da je bilo puno civila oko autobusa koji su iskazivali jedan žestoki revolt". Da li ste našli taj deo?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta onda mislite pod tim "žešći revolt"? To nije ono kako ste nam ovde opisali ovaj događaj?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pod "žešćim revoltom" bukvalno sam to i mislio. Znači, izuzetno jako vređanje, psovanje, spominjanje članova porodice i tako dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pređemo dalje na polovinu te stranice na engleskom, to je stranica broj 8. Predsednik Veća postavlja pitanje: "Kada vas je ispitivao istražni sudija Vojnog suda, da li ste vi rekli: "Njihova je namera, koliko sam ja mogao da shvatim bila da preuzmu obezbeđenje autobusa?" - Karanfilov: "Da". Pitanje: "Da li je to ono što vi kažete?" Odgovor: "Da. Bilo je doslovno tako. Oni su gotovo došli u sukob sa policijom..." to je vojna policija, "... ali nije došlo do kontakta, iako se otprilike takva slika stvorila. Ja ne kažem da sam u pravu, to je moje lično mišljenje".

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, mislim da ćemo da sačekamo na pitanje.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Nije stvar u pitanju, časni Sude. Problem je prevoda.

SUDIJA PARKER: Imaćemo pitanje i odgovor, a onda ćete to moći da iznesete. Hvala vam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da li ste to našli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idite na stranicu 0367-9153, gornji desni ugao. Da li ste našli tu stranicu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tu bi trebalo da se nalazi 9153 negde oko polovine stranice. To je pitanje koje postavlja zamenik tužioca Dušan Knežević: "Na koji način su oni manifestovali tu želju da preuzmu te ljude iz autobusa? Šta konkretno, osim ovoga što je rekao? Da li ima još neka manifestacija takva?" Svedok Borčo Karanfilov: "Pa mislim, sem vređanja, ne znam na šta konkretno mislite?" Da li ste sada to našli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Ništa osim vređanja, samo vređanje i psovanje, je li tako?". Svedok: "Da, da, da." Pitanje: "Kada ste saslušani kod istražnog sudije Vojnog suda, da li ste vi zaista rekli: "Njihova je namera bila, koliko sam ja mogao da shvatim, da preuzmu obezbeđenje autobusa?" Svedok: "Da". Pitanje: "Da li vi to kažete?" Svedok: "Da. Bukvalno je tako bilo. Oni su gotovo došli u sukob sa policijom, ali nije došlo do kontakta, iako se otprilike takva slika stvorila. Ja ne kažem da sam u pravu. To je moje lično mišljenje". Da li vidite sada ovo? Da li vam je ovim osveženo pamćenje o onome što ste videli 20. novembra ujutro?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ponovo kažem, i ovde sam... ovom prilikom, tako je i preneto, znači. Isključivo se odvijalo na verbalnom nivou. I moja opservacija je bila u tom kontekstu - verbalnog. I to stvara jednu izuzetno neprijatnu sliku. Kad kažem "neprijatnu sliku", videti verbalno grupu ljudi kako: psuje, dovikuje, vređa i tako dalje. Sav taj odgovor je u tom kontekstu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ja tvrdim da tu postoji neka razlika. Ako mene neko verbalno vređa, ja to mogu da podnesem. Međutim, ovo je jedna situacija gde imamo jednu grupu ljudi koja se nalazi u autobusu ili u autobusima i koji su navodno odgovorni za počinjenje krivičnih dela. A ljudi koji su ispred autobusa tvrde da su oni brojna krivična dela počinili protiv njih ili njihovih porodica. To je tačno, zar ne? Takve stvari kao što je ubistvo, zar nije tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: U autobusima jesu znači bili, odnosno pretpostavljam da su bili ljudi koji su moguće i mogli da počine krivična dela. Meštani verovatno jesu, i imali su razloga za psovanjem i vređanjem. Dosta je njih izgubilo nekog iz porodice, tako da su imali razloga za tim psovka i vređanjem, ako ste na to mislili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, to nije sasvim ono na šta sam mislio. Možda je postojao razlog za psovanje i vređanje, ali treba staviti u kontekst ono što su ti ljudi smatrali da su propatili, i šta su takođe oni mogli da naprave nekom drugom. Ja tvrdim, neki od tih ljudi imali su i naoružanje. Zar nije tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Bilo je i naoružanja. Ali to je već hipotetičko pitanje - šta bi bilo? Ja sam rekao ono što sam: opservirao, video i kakav je moj zaključak na "konto" toga. Ne mogu da govorim o onome šta bi bilo i šta je moglo da bude.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi zapravo možete da govorite šta bi moglo da bude, jer ono što bi moglo da bude na kraju se i dogodilo. Ti ljudi jesu bili poubijani. To je tačno, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas, znači ja o tome ne znam. Ja sam ušao u kasarnu po zadatku. I moja opservacija i viđenje stanja u roku od par minuta je upravo ovo što sad govorim. Stekao sam utisak da je to pod kontrolom, da je komandant celu situaciju držao pod kontrolom, i da tu nema razloga za bilo čime drugim, niti sam ja imao obavezu da bilo šta preduzimam ili ostajem tamo. To je kratka opservacija, odnosno opservacija za kratko vreme.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kao prvo, želim da vam iznesem tvrdnju da je ono što sada kažete pokušaj da se minimizira ono što se stvarno događalo. Vi ste zapravo bili

toliko zabrinuti da ste spomenuli stvar Lukiću, koji je bio zadužen za bezbednost u kasarni, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Gospodin Lukić je bio prisutan na nekih dvadesetak do 30 metara, i on je bio upoznat sa... sa situacijom. Moj razgovor je bio u smislu pitanja: "Šta se dešava?"

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, sa Lukićem ste razgovarali?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I upotreбили ste sledeći izraz: "Mi smo upoznali Lukića" - tom razgovoru na koji se pozivam sada. Ko su to "Mi" u toj rečenici?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, mi ga nismo upoznali. Odnosi se na razgovor, a verovatno "Mi" se odnosi na Zorana Momčilovića i mene, pošto smo zajedno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vi ne morate da ga informišete o bilo nečemu kada on stoji tamo i sam vidi, zar nije tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Slažem se. Upravo zato i ta reč "informisanje" može biti shvaćena drugačije. Znači, bila je upotrebljena, odnosno bila je razgovor u smislu "Šta se zbiva? O čemu se radi?", a ne informisanje sa moje strane komandanta koji je prisutan, koji prati događaj i koji komanduje jedinicama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja tvrdim da to nije samo to. Vi ste informisali i Šljivančanina o tim problemima, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Prvo, ponovo kažem, nisam smatrao problemom. Jesam upoznao gospodina Šljivančanina, i stekao sam utisak da je on već znao o tome.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako ste stekli taj utisak da je on to već od ranije znao?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Koliko mogu da se setim, na konto konstatacije: "Sve je u redu". Mislim da je njegov odgovor bio: "Sve je u redu".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Sve je u redu" može da znači mnogo stvari. I ja sada vas pitam zašto ste rekli da ste stekli utisak da je on već znao za to?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Upravo zato što mi nije postavljao dodatna pitanja. Pretpostavljam da bi gospodin Šljivančanin da je imao dodatna pitanja u slučaju da nije znao i nije bio upoznat, pitao još nešto oko toga.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pre tri ili četiri minuta ste rekli da nije bila vaša dužnost da bilo šta poduzmete? Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ni ovo ne smatram poduzimanjem. Izveštavanje u ovom smislu, odnosno razgovor sa gospodinom Šljivančaninom, uopšte ne smatram da sam bilo šta poduzeo, ako mislite na poduzimanje po pitanju stanja u kasarni. Moja je obaveza da opserva... opserviram i zapažanja iznesem načelniku. Prema tome, to je čisto zapažanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zamoliću vas da ponovo pogledate, kod vas je to tabulator broj 9.

TUŽILAC MOORE: Na engleskom to je tabulator broj 8, stranica broj 7. Verzija na BHS-u nosi broj 0367-9153. Dakle, ista ona stranica koju smo gledali malopre. Na engleskom to je tabulator broj 8, na dnu 7. stranice. U verziji na BHS-u to je na vrhu stranice 0367-9153.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja sam vam deo odavde već pročitao, a sada želim da pročitam još jedan deo pri vrhu stranice u verziji na BHS-u: "I ono što je bilo za nas, hajde da kažem, upečatljivo i neprihvatljivo u isto vreme jeste da je bilo puno civila oko autobusa koji su iskazivali ovako jedan žešći revolt. I posle toga smo, pošto je policija bila oko autobusa, posle toga smo znači u trenutku preuzimanja Bilog - obavestili Lukića, koji je baš u to vreme bio postavljen za komandanta kasarne, a mislim da smo posle obavestili i Šljivančanina takođe, kada smo se vratili u Negoslavce, da se meštani okupljaju oko autobusa u kasarni. Pretpostavljam da je to ono na šta je gospodin mislio". Dakle, tu se vidi da ste uočili jedan incident, da ste to spomenuli Lukiću i da ste to ponovo spomenuli Šljivančaninu kada ste se vratili u Negoslavce, je li tako? To je bilo tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE: Izgleda da je došlo do nekog problema.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću gospodin Bulatović već čeka. Vi ste sledeći. Vidim da je problem gospodina Bulatović rešen?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ne. Gospodin Moore je kasnije pročitao kako stoji, tako da nema problema.

SUDIJA PARKER: Mi čekamo da se čuje sama srž, pa ćemo onda da saslušamo koji su problemi. Zamoliću vas da pričekate, gospodine Vasiću. Čekamo na vas, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Mislio sam da gospodin Vasić nešto želi.

SUDIJA PARKER: Da. On čeka na vas. Ja sam to zatražio od njega.

TUŽILAC MOORE: Da li mogu fino da se raspitam na šta on to čeka?

SUDIJA PARKER: Evo, sad imate priliku, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Ja čekam na prevod. Ja ne znam da li je moj uvaženi kolega, kada je citirao ovaj navod sa stranice koju je čitao, pročitao da je svedok obavestio Šljivančanina po povratku u Negoslavce sa Bilijem. Mislim da ovaj deo "sa Bilijem" nije ušao u zapisnik. To je stranica 15, redovi od 23 do 25, i 16. stranica, red 1.

TUŽILAC MOORE: Ja sam pročitao onako kako je to prevedeno sa BHS-a. I svedok se složio sa tim. Da se odmah sada pozabavimo sa tabulatorom broj 3.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kod vas gospodine Karanfilov je to tabulator broj 4.

TUŽILAC MOORE: U verziji na engleskom, radi se o zapisniku iz Vojnog suda od 1. oktobra. Onaj deo kojim ja želim da se pozabavimo u verziji na engleskom na 5. je stranici. a u verziji na BHS-u je u tabulatoru broj 4, broj stranice je 0218-8552.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U verziji na BHS-u počinje: "Jedino čega se sećam od tog dana jeste da sam dobio zadatak da čuvam Marina Vidića zvanog Bili. Tamo je bila i Vesna Bosanac. Čuvali smo je u bolnici u potpunoj tajnosti, jer smo se bojali osvete." Da li ste pronašli taj deo? Onda idemo na sledeće na stranici 5 na engleskom jeziku. Da li ste pronašli taj deo gospodine Karanfilov?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, da. Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ono što mene zanima je sledeći deo: "Čini mi se da sam prilikom preuzimanja Marina Vidića iz kasarne toga dana zapazio veliku gužvu u kasarni oko parkiranih autobusa, jer sam tada video grupu teritorijalaca kako se prepiru sa našim vojnicima oko autobusa u kojima su bili ljudi. Koliko sam ja shvatio, oni su hteli da preuzmu obezbeđenje autobusa. Ne mogu sada konkretno da se izjasnim šta je bio povod te rasprave. Kada sam se vratio u komandu u Negoslavce, čini mi se da sam o tome obavestio Šljivančanina ali ne znam šta je on preduzeo". Dakle, vi ste i ranije Pretresnim većima 2001. godine i kasnije, čini mi se da je to bilo 2004. godine rekli sa ste vi Šljivančaninu o tome ispričali po povratku u Negoslavce. To je tačno, zar ne? Tako ste rekli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako je. Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Međutim, ono što ste sada ispričali ovde je nešto drugačije. Vi ste ovde ispričali da ste vi razgovarali sa Šljivančaninom kada je on bio u Vukovaru, je l' tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ovo sam gospodinu Šljivančaninu spomenuo posle izlaska iz skloništa, kad smo krenuli sa uzetim papirima. Njega smo sreli, znači, negde na samom izlasku, blizu skloništa. Zašto to kažem? Zato što je Šljivančanin predočio, odnosno upitao prilikom izlaska kad smo se sreli... prilikom izlaska, da li smo registrovali strani automobil kod skloništa. Pošto smo ga bili registrovali, varijanta je bila da se vratimo da skinemo tablice, zato što su bile strane. Kažem, zato se sećam... setio da se tu nalazio Šljivančanin, iz razloga što smo trebali da se vratimo po tablice od stranog automobila.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, odgovor na moje pitanje je: "Sada tvrdim da sam Šljivančanina video u Vukovaru". Da li je to vaš odgovor na moje pitanje, a ne u Negoslavicima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jer smo mi čuli svedočenja da se gospodin Šljivančanin u Negoslavce nije vratio sve do otprilike 18.00 časova. On se vratio na referisanje u komandu i tamo ga je to veče video major Vukašinović, a zatim ga je posle toga video u Negoslavcima. Dakle, ako je situacija takva, a ovo što ste ranije ispričali je istinito, to sasvim jednostavno znači da vi niste išli iz Vukovara u Beograd, nego ste se videli sa Šljivančaninom u Negoslavcima. Zar nije tako? I to kasnije uveče?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne razumem uopšte. Znači, permutacija događaja. Ja vam ponovo kažem. Posle toliko godina, posle 15. godina, i sad ne bih mogao da tvrdim da sam video auto - da nisam video video zapis sa automobilom blindiranim. Ponovo govorim, automobil blindirani je ostao u sećanju zbog stranih tablica. Ne znam kakve su druge informacije vaše i ono što...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li sam ja u pravu da je činjenica a na osnovu onoga što ste ranije ispričali na sudovima, da ste vi videli Šljivančanina ne u Vukovaru, nego u Negoslavcima u području komande? To ste vi verovali kada ste davali taj iskaz, je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako piše.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Što bi značilo da niste bili u pravu kada ste govorili da ste otputovali nazad u Beograd 20. novembra, jer bi to značilo da bi putovali noću i da ne bi mogli da se vratite u tako brzo. I to je tačno, zar ne gospodine Karanfilov?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Apsolutno ne menja stvar. I u toj varijanti bih mogao da odem za Beograd. Ne vidim zašto nije. Mislim, ne znam šta pokušavate da mi kažete?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja mislim da vi savršeno dobro znate šta ja pokušavam da vam sugerišem i šta vam ja stvarno tvrdim. A to je da je ovo što ste ispričali sudijama ranije da je to tačno, da ste vi bili u blizini komandnog mesta u vreme kada je Šljivančanin bio tamo, i da zbog toga niste bili u Beogradu. I da ste vi u stvari bili onaj oficir koji je otišao na "Ovčaru" i otpustio vojnu policiju. Zar to nije tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Gospodine, znači... Pre svega, apsolutno podatak da sam išao na "Ovčaru" i preneo, ne stoji, kategorično. Molim vas, ja nisam oficir u komandnom lancu. Znači, nisam bio oficir u komandnom lancu koji može da naređuje. Dotični gospodin je oficir vojne policije koji prima naređenja komandnom linijom. Neko je od komandanata, njegovih pretpostavljenih, mu izdao zadatak da formira grupu, posedne položaj, i obezbedi hangar. To su vojnički zada... zadaci precizni. U lancu komandovanja, zadatak može da povuče starešina koji ga je izdao, ili viši po činu od njega. Pripadnici kontraobaveštajne službe nemaju prava naređivati, niti naređuju. Tako da konstatacija vaša je pogrešna, blago rečeno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To nije moja teorija. Imali smo tri svedoka koji su rekli da ste vi bili na "Ovčari" 20. novembra. To su sledeći: Vezmarović, koji je rekao da ste vi bili tamo. Imamo svedoka P-022 koji je tvrdio da ste vi bili tamo. I svedoka P-001 koji je takođe rekao da ste vi bili tamo. Dakle, imamo troje odvojenih i nezavisnih ljudi koji su rekli da ste vi 20. novembra bili na "Ovčari". Da rešimo sada opšte stvari pa da

pređemo na konkretne činjenice. Prema vašoj priči koju ste ispričali ovde pred ovim Sudom, vi niste bili na "Ovčari" 20. novembra, je l' tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nisam bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da rešimo opštu stvar, vi 20. novembra niste bili na "Ovčari". To je tačno? Da?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ove tri osobe koje su nepovezane, ovi nezavisni ljudi koji su ovde dali iskaz, oni su svi rekli da su vas tamo videli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li razumete to? Da li vam je to gospodin Lukić rekao, ili u vašem slučaju gospodin Bulatović? Da li vam je to rečeno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Rekao mi je za komandira obezbeđenja. Molim vas, ponovo kažem, moje prezime, koje sam spomenuo dana predaje Mitničkog bataljona, smatrajući i dan-danas - smatram da je to častan postupak. Tvrdim da je ostalo upamćeno kao specifično prezime kod kapetana komandira obezbeđenja, i tvrdim da je to insinucija, i cela priča iskonstruisana *post festum*, znajući moje prezime. Cela priča izmišljena - i ne stoji. Jasno komandir obezbeđenja mora da primi u komandnom lancu zadatke.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pustimo sada lanac komandovanja. Nemojte da gledate ni gospodina Lukića ni gospodina Bulatovića, oni vam neće pomoći.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja se izvinjavam. Ponovo vam konstatacija nije dobra. Ustao je neko sa stolice, zato sam se okrenuo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postoje tri osobe koje su vas tamo videle. Jedan od njih vas je video 18. novembra, tokom dana. Video vas je ponovo u periodu od više od sat vremena 19. novembra, o tome ste i sami svedočili. On je rekao da vas je prepoznao, da je znao ko ste sledećeg dana - kada ste mu rekli da povuče svoju jedinicu vojne policije i upoznali ga sa čovekom koji je bio na čelu Teritorijalne odbrane, koji je trebalo da preuzme kontrolu. I sad vi na sve to kažete da je identifikacija bila pogrešna? Zar to nije tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Kažem da je sve to laž. To kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vi ponavljate da je vaše ime dobro poznato. Gospodin Šljivančanin tvrdi da je on bio izabran zato što je njegovo ime bilo dobro poznato. Zašto je vaše ime tako dobro poznato? Vi ste samo bili niži oficir. To ste nam već rekli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas, nisam ja rekao da je moje prezime dobro poznato, nego sam rekao da je zvučno i specifično, pa se tako i pamti. Moje prezime se ne završava na "ić". I rekao sam da se moje prezime lako pamti kao specifično, a ne poznato. Reč "poznato" nisam upotrebio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ono što mene zanima zbog čega od svih - baš na vas, Borča Karanfilova tri nezavisne osobe pokazuju prstom kao na osobu koja je povukla vojnu policiju i time zatim omogućila klanje više od 200 ljudi? Šta ste vi to uradili da tako nešto zaslužite?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ponovo kažem, cenim da se radi o tome što su jedino moje prezime znali, zvučno, specifično, a ne isključujem mogućnost da peru krivicu sa sebe zbog svega toga.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa pogledajmo stvari ponovo. Vi niste bili 20. novembra na "Ovčari", prema tome niste bili 20. i sa Vukašinovićem na "Ovčari". To je jasno, to je logično, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja sam 20. bio u Beogradu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Niste bili sa Vukašinovićem ni 18. novembra na "Ovčari"? O tome ste nam vi pričali?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Međutim, ti svedoci su tvrdili da ste vi bili sa Vukašinovićem?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja ponovo kažem, ne znam ko je tvrdio. Kategoričan sam da je čista laž. I sve više uviđam da su pokušaji da se opravdaju lične krivice, a krivica prebaci na drugoga.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jedna stvar koja je apsolutno sigurna jeste da vi niste bili sa Vukašinovićem 18. novembra. To je tačno. Tada kada ste bili na Ovčari, niste bili s njim, je l' tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: 18.? Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pređimo na drugu temu – "Velepromet". Mi smo već razgovarali o "Velepromet"-u, i mislim da niste mogli da se setite te lokacije. Da li se sećete tog našeg razgovora?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE: Samo da pomognem Pretresnom veću. Moje uvažene kolege imaju verziju na BHS-u. To je dakle iza tabulatora broj 12, a na stranici broj 5 od 13 stranica. U verziji dakle na engleskom 5 stranica od 13 tabulatora 12 prevoda na engleski jezik.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja sam vas pitao tu negde na donjem delu stranice sledeće pitanje... ja sam MM a vi ste BK, iznenađujuće: "Ko je to bio? Ko je bio taj neko?" "U redu, da se pozabavimo "Velepromet"-om. Da li znate taj objekat "Velepromet"? A vi ste na to odgovorili: "Malo mi je mutno sećanje na to". Ja sam vas onda pitao: "Ne sećate se "Velepromet"-a, glavnog područja odakle se vršila evakuacija?" Vaš odgovor: "Znam da je bio nasuprot kasarne ili tako nešto". Zatim kažete veoma jasno da je put bio između. Ono što ja želim da vas pitam je sledeće: Vi ste bili organ bezbednosti, Borisavljević je bio organ bezbednosti, i smo videli ovde dokumente koji

pokazuju da je Borisavljević imao, uzeću jednu neutralnu reč "odgovornost", da je on bio zadužen za taj sabirni centar. Vi ste naravno za to znali? Da?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znao sam da je Borisavljević prvih dana dolaska u Negoslavce otišao u krug kasarne, i sve vreme je boravio u kasarni. Njegova lična zaduženja mi nisu bila poznata.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ja tvrdim da to ne može da bude tačno, jer je Šljivančanin održavao informisanja organa bezbednosti, a na njima je Borisavljević bio prisutan, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nije na svim sastancima. Ponovo kažem, sastanci su održavani u zavisnosti od vremeske mogućnosti i situacije. Referisanje, upoznavanje načelnika sa situacijom je drugačija. Organ bezbednosti dobija samo segmentalno svoj deo koji mu je bitan za njegov deo posla, a ne da se upozna sa zadacima svih ostalih u organu bezbednosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Pređimo na suštinu. Vi ste znali da je Borisavljević bio u "Velepromet"-u. Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znao sam da je u kasarni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Ne govorim o kasarni, vi to znate. Govorim o "Velepromet"-u. Ili vi smatrate da je to jedno te isto?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, ne smatram da je jedno te isto. Pitate me da li sam znao. Jedino što sam znao je da ima kancelariju u kasarni, ako me to pitate? Za "Velepromet" nisam znao da je tamo. Bio je smešten u kasarni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vama je postavljeno pitanje o "Velepromet"-u i na drugim sesijama na sudu. Mislim da je to bilo u Beogradu. Zar se ne sećate?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih vas zamolio da pogledamo tekst u tabulatoru 5E. A mislim, nadam se da je to stranica 14. Znači. Tabulator je 5E a redovi su 19 i 20. To je razgovor iz 2003. godine. Vama je postavljeno pitanje o "Velepromet"-u. I u 19. redu kažete: "Ja imam maglovitu sliku "Velepromet'-a". Znači, na vašem jeziku, to su redovi 16 i 24. Da li ste našli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Tabular 5E?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. Trebalo bi da je narandžaste boje. Idite na redove 19 i 20 a stranica je 14 od 17. Da li ste to sada našli gospodine Karanfilov?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Znači, vi kažete u prevodu koji imamo: "Ja imam maglovitu sliku "Velepromet"-a... " Jeste li našli "...ali u to vreme niko se nije ni usuđivao da puno šeta okolo". Pitanje: "Zašto je tu bilo straha?" Red 28: "Bio je rat". "Velepromet" se nalazio u zoni odgovornosti Operativne grupe Jug, zar nije tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: I prošli put sam rekao, operativne grupe mi nisu poznate. Znači, taj podatak nisam znao: Jug, Sever i te stvari. Ali je "Velepromet" znači blizu kasarne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li onda možemo da radimo na pretpostavci da je ako se nalazio blizu kasarne i blizu Vukovara, onda bio u zoni odgovornosti gospodina Mrkšića i njegovih trupa? Da li možemo da radimo na toj osnovi?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Možemo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li onda možete da mi objasnite šta znači rečenica: "Ali u to vreme, niko se nije ni usuđivao da puno šeta okolo, ni da obilazi oko 'Velepromet'-a"? Da li možete da mi objasnite zašto niko nije smeo da šeta okolo "Velepromet"-a, i zašto ste dali takav odgovor: "Bio je rat"?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas, odgovor je dat: "Ne znam. Ne znam. Da vam kažem, ja imam sliku kroz maglu otprilike tog dela 'Velepromet'-a, ali u to vreme niko nije puno se ni usuđivao da šeta, ni da obilazi". Ovde obilazak oko "Velepromet"-a nije u pitanju, nego uopšte. Ne "Velepromet"-a. Pitali ste me oko "Velepromet"-a. Ne. "Velepromet" mi je u magli. A drugi deo rečenice se odnosi da padom mraka se nije šetalo, odnosno puno izlazilo bez preke potrebe i posebnih zadataka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, ovaj odgovor se odnosi na celo područje, a ne samo na objekat "Velepromet"-a, gde se nalazilo sedište Teritorijalne odbrane, kao što smo čuli. Da li je to tačno? Ili ta sugestija bezakonja?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nisam vas razumeo?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dozvolite mi da pokušam ovako da vam kažem. Ja tvrdim da ljudi baš nisu šetali u blizini "Velepromet"-a, zato što je objekat "Velepromet"-a bio korišćen za filtriranje pojedinca koji su tamo dovođeni i da je Teritorijalna odbrana tamo bila aktivno uključena, i da je zbog toga to bilo izuzetno opasno mesto za ljude da bi tamo odlazili. To je ono što ja tvrdim?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas, ne slažem se sa vašom tvrdnjom. Ponovo čitam rečenicu: "Ne znam. Ne znam. Ja imam sliku kroz maglu". Ja sam vam tu rečenicu i pre neki dan ponovio. "Magla". Znači, tvrdim vam da mi je slika "Velepromet"-a kroz maglu. To sam i tada rekao. Zarez, drugi deo rečenice: "Ali u to vreme niko se nije puno ni usuđivao da šeta, ni da obilazi" - se odnosi generalno na ratnu zonu, generalno na ratnu zonu. Nije se izlazilo padom mraka bez preče potrebe.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da to ovako istestiramo. Molim vas da pročitate šta tačno piše u redu broj 16 na BHS-u, a onda bih zamolio prevodioce da to prevedu. Da li možete to da nam učinite? Počnite sa onim: "Ne znam...".

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: "Ne znam. Ne znam da vam kažem. Ja imam sliku kroz maglu otprilike tog dela "Velepromet"-a. Ali u to vreme, niko nije puno ni usuđivao se da šeta, ni da obilazi".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, vi kažete da se to onda odnosi na to područje generalno, a ne samo na objekat "Velepromet"-a?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Želeo bih da se pozabavim sa još dve teme pre nego što završim. Kada ste vi bili u Vojnoj akademiji?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: 1981. godine. 1981. – 1985. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste upoznali bilo koga od ovih branilaca kada ste tamo bili?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Branilaca?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, ja ne mogu da govorim o advokatima Odbrane. Ja mogu samo da govorim o branjenicima. Neću vas pitati o advokatima Odbrane. Samo o tri branjenika: o gospodinu Mrkšiću, ostavićemo po strani gospodina Bulatovića. Da li ste upoznali nekoga od ovih koji se nalaze ovde u sudnicu, o gospodinu Mrkšiću, gospodinu Radiću...

prevodioci: Greška je prevodioca.

TUŽILAC MOORE: Sve je u redu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, gospodina Mrkšića, gospodina Radića ili gospodina Šljivančanina - da li ste ih tamo upoznali?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Gospodina Radića - da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I koliko je dugo gospodin Radić bio sa vama na Akademiji?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Četiri godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bi moglo da se kaže da ste se smatrali prijateljem gospodina Radića?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mi smo prijatelji bili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Mislim da je takođe tačno da ste rekli na prethodnom sudu da je on mnogo puta dolazio na komandno mesto u Negoslavicima, da li je tako? Mislim na gospodina Radića?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne verujem da sam rekao mnogo puta. Mislim da sam rekao nekoliko puta. Mnogo ne verujem. Da je dolazio - jeste dolazio par puta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bih mogao da vam pročitam sledeću rečenicu. To je stranica 5020, red broj 3. Vezana je za sledeće pitanje: "Da li ste poznavali pukovnika Karanfilova pre 20. novembra?" Odgovor: "Da, došao je sa majorom Šljivančaninom u komandu moje čete u Novoj ulici" i onda vas on opisuje. Da li je to tačno? Da li ste vi otišli u Novu ulicu sa majorom Šljivančaninom?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Ja u toku borbenih dejstava nisam ulazio u Vukovar uopšte.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako je vaš prijatelj kapetan Radić bio tamo, da li vi kažete da niste s njim održavali kontakt ili da niste odlazili da vidite da li se on tamo nalazi?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nisam uopšte odlazio. To moj zadatak nije bio. Znači, uopšte ni u jednu jedinicu, sem pozadinski deo u Berku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja tvrdim da vi jeste odlazili da ga tamo vidite. Završio bih onda na sledeći način. Vi ste nam rekli da ste uzeli dokumente i otišli u Beograd sa tim dokumentima, zar to nije tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ti dokumenti, su bili spaljeni dokumenti, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne svi. Očigledno je bilo pokušaja paljevine, i paljevina je bila prouzrokovana namerno, ali bilo je i spaljenih i čitavih papira.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da znam sledeće: Vi ste imali vrlo dobrog zastavnika u to vreme...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne znam šta...

TUŽILAC MOORE – PITANJE:... da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne znam šta podrazumevate pod tim "dobrog zastavnika"?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa vi savršeno dobro znate šta mislim, a to je da ste imali još jednu osobu u organu bezbednosti koji je bio nižeg ranga od vas, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ja nisam imao zastavnika organa bezbednosti. On je bio član kao i ja. I sem načelnika i dva pomoćnika, svi organi bezbednosti su u istom nivou i rangu, bez obzira na činove.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Ja u stvari koristim britanski sistem činova. Ono što bih ja želeo da znam je ovo: Zašto je neophodno da dva pripadnika organa bezbednosti idu sve do Beograda u vreme kada ima jako puno posla za organe bezbednosti na terenu? Zašto se šalju dva čoveka umesto samo jednog?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ne ulazim u naredbu gospodina Šljivančanina. Nisam kompetentan da cenim zašto je to gospodin Šljivančanin naredio. Činjenica je jedno, da nismo znali šta ćemo da zateknemo unutra, i koliko je to materijala. A složićete se da je jedan čovek... da kupi ono što ne zna, planira, i da vozi do Beograda u ratnim uslovima - jako riskantno. Rat je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ono što ja tvrdim je sledeće: Kada se sa vama ranije razgovaralo o tome kada ste otišli u Beograd, vi ste rekli sledeće: "Ne mogu sasvim sigurno da kažem kada sam tačno napustio Vukovar, zato što ne mogu... stvarno ne mogu da se setim". Da li se sećate da ste to rekli? Samo, da bih bio pošten prema vama, vi kažete i: "Ali sam siguran da sam se vratio tri do pet dana pre povratka jedinice".

Dakle, vi tu kažete: "Ne mogu da kažem sasvim sigurno kada sam tačno napustio Vukovar".

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja sve vreme tvrdim i u svim izjavama, o događajima govorim, događaje pamtim, datume ne. Tako da sam i u ovoj izjavi rekao da nisam siguran za datum i ne znam datume.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ću sada da vas zamolim da pogledate dokument koji se nalazi na engleskom jeziku u tabulatoru broj 3, a na BHS-u u tabulatoru broj 4.

TUŽILAC MOORE: Stranica je broj 8 a paragraf broj 11 u tabulatoru broj 3 na engleskom jeziku. A na BHS-u 0218-8553.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želim da pogledate negde na polovini stranice, paragraf 11: "Ja se ne sećam da je nama iz komande dostavljeno bilo kakvo pisano naređenje u vezi sa postupkom sa zarobljenicima u završnoj fazi operacija, niti se sećam da li je u vezi sa tim izdavano bilo kakvo usmeno naređenje. Ja ne mogu tačno da se izjasnim kada sam napustio Vukovar, jer zaista toga ne mogu da se setim. Ali sam siguran da sam se vratio tri do pet dana pre povratka jedinice". Ja vama tvrdim da ste vi ranije naznačili da niste sigurni kada ste se vratili u Beograd, ako i jeste? Vi ste rekli tri do pet dana. Znači, može da bude tri, može da bude četiri, može da bude i pet dana, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, i? Po meni je to okej. Ne znam datume, ponovo kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa evo, u pitanju je to da ste vi bili taj oficir kome je rečeno da ode i povuče sa dužnosti vojnu policiju. A ja vam tvrdim da ste vi kada ste to radili savršeno dobro znali šta radite i kakve će biti posledice, a to je ubistvo tih ljudi na "Ovčari". Šta kažete na to?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Kažem da je potpuna pogrešna procena i tvrdnja sa vaše strane. Potpuna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, mislim da bi bolje... imamo 10 minuta gospodine Bulatoviću. Da li želite da napravimo pauzu ili da počnete sa vašim pitanjima?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ja bih zamolio ako možemo da napravimo pauzu, pa da posle pauze nastavimo sa...

SUDIJA PARKER: Nastavićemo sa radom u 16.00 časova.

(pauza),

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Dobar dan svima.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Karanfilov.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Evo, nakon ispitivanja tužioca, ja ću vam postaviti nekoliko pitanja, da pokušam da razjasnim neke stvari koje su nama jako značajne. Sećate se gospodine Karanfilov da ste razgovarali sa kolegom iz Tužilaštva oko toga da ste toga dana u kasarni videli autobuse, koliko ste se zadržali, i da ste se nakon toga vratili do tog skloništa, pa ste rekli da ste obavestili gospodina Šljivančanina. Predočeno vam je da ste u nekim izjavama rekli da je to bilo u Negoslavcima. Ovde ste rekli da je to bilo kod skloništa. Pa me interesuje da razjasnimo tu stvar. Gde ste vi Šljivančanina sreli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Gospodina Šljivančanina sam sreo blizu skloništa. Ne znam tačno lokaciju, mesto, blizu. A kažem blizu iz razloga što je postojala mogućnost i potreba da se vratimo po tablice, strane tablice automobila u skloništu. U razgovoru sa gospodinom Šljivančaninom, koliko se sećam, bilo je potencirano strano vozilo, koje je u to vreme po nekoj proceni koštalo preko 300.000, 400.000 maraka (Deutsche marks). I to je jako bilo bitno oko tablica, kako bi se tablice imale kod nas.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, mene samo interesuje mesto razgovora?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Blizu skloništa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon toga ste otišli za Beograd, je l' tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od tog momenta vi da li ste videli više Veselina Šljivančanina?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne do njegovog povratka u Beograd.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste o razgovoru sa Marinom Vidićem i o tome da je došao general Tumanov. Mene interesuje gde je taj razgovor sa Marinom Vidićem obavljen?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Razgovor sa gospodinom Bilijem je vođen u kancelariji, u našoj kancelariji gde smo bili smešteni u Negoslavcima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je ikada.... Da li ste vi ikada vodili bilo kakav razgovor sa Marinom Vidićem u kasarni u Vukovaru?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Odgovarajući na pitanja tužioca koja su bila vezana za "Velepromet", vi ste objašnjavali ono što ste rekli. Hoćete li da objasnite razlog zbog čega se nije to... noću se izbegavalo kretanje po Vukovaru? Koji su to razlozi bili?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa molim vas, nije samo po Vukovaru. U svim ratnim zonama.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da, u svim ratnim zonama.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: U svim ratnim zonama, padom mraka, isključivo bezbednosni razlozi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, da li je bio na snazi i neki policijski čas?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne mogu da se setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vama je predočeno ovde od strane tužioca šta je rekao kapetan Vezmarović vezano za vaše susrete. Vama je to predočeno šta je rekao Vezmarović i 2001. godine, i tokom svih ovih izjava, je l' tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi od 1991. godine od ta, kako vi kažete, dva puta, kada ste se videli sa Vezmarovićem, više ikada imali prilike da vidite tog kapetana Vezmarović Dragana?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nikad više u životu. Jedino taj susret, odnosno, tih par minuta u ta dva susreta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ikada imali prilike da ga vidite na ovim suđenjima, da se eventualno suočite sa njim, da raspravite neke stvari?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, nikada.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, vratili smo se na otvorenu sednicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Imali ste ove zadatke koje vežemo za događaj u bolnici, odlazak u sklonište i odlazak za Beograd. Da li je sve vreme toga dana sa vama zastavnik Momčilović?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja sam vas pitao, a vidim da je i tužilac to pitao, predočavajući vam neke stvari. Da li možete u najkraćim crtama, znači da odgovorite kako je išao sled događaja vezano za vaše aktivnosti od momenta predaje Mitničkog bataljona do vašeg odlaska za Beograd, u najkraćim samo crtama?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Priprema ljudstva za obezbeđenje gospodina Pavkovića. Odlazak na područje, teren predaje Mitničkog bataljona, odnosno priprema, pregovori, predaja. Nakon predaje, prenošenje sugestije...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo malo lakše, molim vas. Znači, samo me radnje interesuju konkretne vaše.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Prenosenje sugestije...

TUŽILAC MOORE: Ulažem prigovor na pitanje u ovom obliku, jer se radi jednostavno o ponavljanju onoga što je rečeno u glavnom ispitivanju. Ako ima neka tema o kojoj je vođeno unakrsno ispitivanje, moj uvaženi kolega može time da se pozabavi, ali ponovo da se bavi nečim što je već obrađeno, to nije primereno.

SUDIJA PARKER: Tehnički gledano gospodine Bulatoviću, prigovor je valjan. Vi u svom pitanju od svedoka samo tražite da sumira ono što nam je već rekao.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja ću prihvatiti tu sugestiju, mada mislim da se gospodin Moore u unakrsnom ispitivanju jako bavio dešavanjima oko 20. i pokušao da pomene. Ali dobro. Raspravićemo to na drugi način.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, vaš odlazak za Beograd, za koje događaje vežete i sa čim ga povezujete?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Odlazak do bolnice, povratak do kasarne, autobusi, sklonište, Beograd.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Odgovarajući na... odgovajući na pitanja kolege iz Tužilaštva, gospodina Moorea, nakon što su vam predočeni iskazi svedoka koji govore da su vas videli 20., vi ste rekli da ti ljudi peru krivicu. Na koje to ljude mislite?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, mislim na sve ove koje je Tužilaštvo pomenulo, a koji su mene spomenuli da su me videli tamo. Ko god je dao izjavu da je mene video tamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zašto mislite da Vezmarović ima razlog da to uradi?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pre svega, Vezmarović za taj postupak je morao da dobije komandu od svog pretpostavljenog i na....

TUŽILAC MOORE: Ulažem prigovor na to pitanje. Traži se nagađanje od svedoka.

SUDIJA PARKER: Pa to je prilično slično jednom od vaših pitanja, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Ja sam svoje pitanje postavio na osnovu toga da su ljudi naveli da je on bio na licu mesta, a ja sam ga pitao šta on misli da li postoji neki razlog zbog koga bi oni nešto tako rekli. Svedok, na primer, može da kaže, recimo "Posvađao sam se sa Vezmarovićem oko novca, duguje mi novac, a ovo je njegov način da mi to vrati". Svedok mora da ima mogućnost da razjasni tu mogućnost. Kod dodatnog ispitivanja mislim da je drugo pitanje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, mislim da tu ne može da se pravi razlika. Gospodine Bulatoviću, ono što nas zabrinjava je što je to pitanje već, kao što sam već rekao, direktno postavio gospodin Moore i svedok je odgovorio na njega. Da li vi ponovo prolazite kroz iste stvari?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, pokušavam... ne bih hteo da gubim vreme zaista. Ali na pitanje kolege Moorea, upravo koji bi bio razlog, svedok je rekao da ljudi peru krivicu. Ja samo pokušavam da svedok to što je odgovorio gospodinu Mooreu, pojasni šta on podrazumeva pod tim, i ništa više. Ako vi mislite da je to u domenu spekulacije, jedno takvo pitanje, ja ću od tog pitanja odustati.

SUDIJA PARKER: Jedna stvar je da li oni pokušavaju da operu krivicu. A drugo je pitanje zbog čega oni to čine, i tu počinje sa vašim nagađanjem sa "zašto". Osim ukoliko svedok ne zna nešto o tome, a već nam je rekao da ne zna.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, preći ćemo na jednu drugu temu koja mene zanima. Videli ste starešinu 18. popodne, videli ste ga 19. ujutru. Da li znate iz koje je formacije bio?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali saznanja koja se jedinica nalazi na tom lokalitetu gde se nalazi taj objekat u kome su smešteni...?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne na mom nivou. Samo sam znao da nije iz moje jedinice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Četa vojne policije, koliko ljudi ima gospodine Karanfilov? Da li znate?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Stotinak.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Zavisi koja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to dovoljan broj ljudi da obezbedi ovaj broj zatvorenika?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Sasvim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako je rezervni sastav, da li to menja stvar?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas, ne postoji rezervni sastav u ratu. Oni su rezervisti u miru. I gospodin komandir jedinice kao starešina policije, je rezervni oficir u miru. U trenutku mobilizacije, on je oficir. Oficir. Ne rezervni oficir. Pojam "rezervni oficir" je mirnodopski.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je isti stav i u odnosu na vojnike?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Svi su vojnici pripadnici oružanih snaga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, da li ste osim zadatka vezanog za sklonište, 20. imali bilo kakav drugi zadatak?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste u organu bezbednosti da je bilo određeni broj ljudi, rekli ste hijerarhiju. Mene interesuje da li se u vojsci... u vojsci Jugoslovenske narodne armije poštovala ta hijerarhija?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je Radić kod vas dolazio nekoliko puta?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne kod nas u kancelariju, nego kod nas u objektu našem, u zgradi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći zašto je dolazio?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa verujte da ne znam. Ono što... što... što mogu da se setim jeste i pretpostavljam da je zbog telefona. Jedino je telefon bio kod nas u zgradi. Veza sa Beogradom. Tako da je mnogo starešina dolazilo upravo zbog telefona.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitao vas je tužilac za odnos sa Radićem. Ja ću vas pitati kakvi su vaši odnosi bili sa Veselinom Šljivančaninom?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Gospodin Šljivančanin je meni bio par meseci načelnik, svega par meseci. Znači, uključujem period pre borbenih operacija i nakon borbenih operacija. Ja sam nakon toga otišao u prekomandu. Odnosi su bili... isključivo profesionalni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste sa gospodinom Šljivančaninom imali bilo kakav drugi odnos osim ovog profesionalnog?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude. Ja nemam pitanja više za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Karanfilov, biće vam drago da znate da je ovim završeno vaše ispitivanje, tako da ste sada slobodni da odete. Pretresno veće želi da vam se zahvali što ste došli i što ste nam pomogli. Poslužitelj će sada da vam pomogne da izađete..

SVEDOK KARANFILOV: Hvala, časni Sude.

(svedok napušta Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Sledeći svedok, gospodine Lukiću.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, samo jedna stvar, kako bi pomogao mojim uvažanim kolegama. Što se tiče svedoka P-002, nama je časni Sude sugerisano da vidimo da li bismo mogli da ga dovedemo ranije u ponedeljak, i verujem da će to biti moguće.

SUDIJA PARKER: Hvala vam na tome, gospodine Moore. To će da bude od koristi. Dozvolite mi i da pomenem da je za naš raspored sudjenja za ovaj petak bolje da bude pomeren od 9.00 časova do 13.45 časova, nego da zasedamo posle podne. Imam dobijene indicije da bi to bilo bolje za brojna lica, te smo uspeali da to i obezbedimo. Dakle, u petak radimo 9.00 do 13.45 časova umesto posle podne.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobar dan. poštovani Sude. Svi volimo petak pre podne da radimo. A naš sledeći svedok je spreman. Ja mislim da bi trebali sada da ga uvedu.

prevodioci: Prevodioci nisu čuli gospodina Lukića zbog buke u pozadini.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam zahvalan svim kolegama. Moja predviđanja su izgleda, ovaj, bila da će ovo svedočenje trajati nešto duže. Mene je juče gospodin Moore obavestio da će pet sati da unakrsno ispituje gospodina Karanfilova, pa sam ja evo, jedva obezbedio sada gospodina Karana da dođe.

(svedok je pristupio Sudu)

Svedok Mladen Karan

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospodine. Zamoliću vas da pročitate svečanu izjavu koju ste dobili na ovoj kartici.

SVEDOK KARAN: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite, sedite. Gospodine Lukić će da vam postavi nekoliko pitanja.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobar dan gospodine. Hoćete li da kažete svoje puno ime i prezime za zapisnik?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Zovem se Mladen Karan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste rođeni i gde?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Rođen sam 16. septembra 1956. godine u mestu Vojnić, opština Vojnić, Republika Hrvatska.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Karan, moliću vas da imate u vidu ono što sam vam napominjao u pripremi, da napravimo pauze - i ja nakon vašeg odgovora, i vi nakon mog pitanja - da bi transkript bio kvalitetan. Ja ću sada proći kroz vašu karijeru, pa ćete vi meni samo potvrditi da li ja imam dobre podatke koje ste mi dali. A ono što mislim da je najvažnije, da saopštimo Sudu. Vi ste vojnu gimnaziju završili 1975. godine, koliko znam, u Beogradu, je l' tako?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zatim ste takođe u Beogradu studirali Vojnu akademiju kopnene vojske i završili 1979. godine?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vaša prva profesionalna dužnost je počela te godine. I radili ste u... kao komandir voda u četi veze za komandno mesto armije u garnizonu u Bijeljini?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da kažem da ste 1986. godine prešli u organe bezbednosti; prethodno ste bili i komandir čete i u okviru tih... tog roda veze; ali od 1986. godine do 1988. godine ste na mestu načelnika bezbednosti puka veze, takođe u Bijeljini i Sarajevu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I od tada vaše profesionalne dužnosti su vezane isključivo za organe bezbednosti, pa ste tako od 1988. godine do 1989. godine bili zamenik načelnika kontraobaveštajne grupe 17. korpusa JNA u Tuzli, u Bosni i Hercegovini, je l' tako?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nakon toga 1989. godine vi prelazite u Upravu bezbednosti u Beograd, i radite u operativnom odeljenju, koliko ja znam, prvom odeljenju Uprave bezbednosti do jeseni 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pošto će nas taj period najviše interesovati, vi ste tada, u jesen 1981. godine, imali čin kapetana prve klase?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: 1991. godine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 1991. godine. Tako je.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Od oktobra 1991. godine, pa negde do leta sledeće godine, vi ste bili na dužnosti pomoćnika načelnika bezbednosti za kontraobaveštajne poslove u Gardijskoj motorizovanoj brigadi?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zatim prelazite u kabinet Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu, gde ste bili referent bezbednosti u odeljenju bezbednosti u tom kabinetu do 15. oktobra 1993. godine?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U periodu od 1993. godine do 1995. godine, vi ste bili načelnik bezbednosti 21. Kordunaškog korpusa srpske vojske Krajine?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ: Da. To je Kordunaški korpus, prevod samo u 44. stranici, 6. red, ali nije smetnja velika.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je Republika Srpske Krajine, je l' tako?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nakon akcije "Oluja", u leto 1995. godine dolazite u Beograd na par dana, a zatim odlazite na mesto načelnika bezbednosti 11. Slavonsko-baranjskog korpusa srpske vojske Krajine, i to u grad Vukovar, je l' tako?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tu ste bili dvadesetak dana, odakle ste, kako ste nam juče pričali u intervjuu s Tužilaštvom, bukvalno proterani. I onda se vraćate u Beograd, gde ste od 1995. godine do 2005. godine bili na nekoliko dužnosti, ali uvek u odeljenju bezbednosti pri Ministarstvu Odbrane Vojske Jugoslavije i Vojske Srbije i Crne Gore, kao sledbenika, je l' tako?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I konačno ste 1. maja 2005. godine penzionisani po potrebi službe sa činom pukovnika?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada ćemo preći na vaše svedočenje. Još jedna stvar koja meni se čini interesantnom, a verovatno će olakšati muke svim učesnicima ovde u postupku u jednoj stvari. Vi do sada nikad nikome niste dali nikavu izjavu. Mislimo na službene oficijalne one... oficijalne organe, vezano za vukovarska dešavanja, je l' tako?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ako se ne misli na jučer, nikad nikome.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jučer jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je. Tako je. Juče ste prvi put dali intervju haškom Tužilaštvu ovde u kancelariji...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... njihovoj.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako da ovaj put nećemo raditi s papirima. Kažite nam gospodine Karan, na kojim poslovima ste radili u Upravi bezbednosti u jesen 1991. godine? Možete li to malo da opišete Pretresnom veću?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Mogu. Znači, ja sam radio u Prvom operativnom odeljenju Uprave bezbednosti na poslovima praćenja aktivnosti, tada se tako zvalo, neprijateljske jugoslovenske emigracije, zapravo svih emigracija, osim albanske.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo polako. Malo glasnije i malo sporije.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Imao sam zaduženja i da pratim aktivnosti legije stranaca (Legion etrangere), odnosno naših državljana koji su bili u legiji stranaca. A potom, kako se jugoslovenska kriza, ovaj, razvijala, dobio sam i zadatke da pratim aktivnosti na teritoriji: Slovenije, Hrvatske, Bosne, Crne Gore, Makedonije. Sve znači republike, osim Srbije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To prvo odeljenje u Upravi bezbednosti, po čemu je ono specifično? Koji značaj ima to odeljenje, da objasnimo Pretresnom veću?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: To je glavno odeljenje Uprave bezbednosti. Znači, kada se kaže "operativno", znači da ono usmerava kontraobaveštajni rad na celoj teritoriji bivše SFRJ, odnosno jedinicama JNA i štabovima Teritorijalne odbrane. Mislim na organe bezbednosti, naravno. Znači, usmerava stručno i pretpostavljena je svima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, u odnosu na svoje godine i čin koji ste tada imali, kakav je vaš rejting bio u toj Upravi bezbednosti u odnosu na ostali kadar?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa, u Upravu bezbednosti se ne stiže činom kapetana prve klase koji sam ja imao, nego obično su potpukovnici ili pukovnici. Međutim, sticaj okolnosti je bio takav da sam ja primio dužnost kao najmlađi, i bio sam zaista najmlađi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja vas opet molim gospodine Karan, znam da možda dekoncentrišem, ali malo usporite vaše izlaganje, ja vas molim. Da li ste vi u jesen, i ako možete da budete nekako precizniji da kažete kad je to bilo, dobili neki novi zadatak, i da li ste negde upućeni? I od koga i koji zadatak?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste. Mene je početkom oktobra, ne mogu da se setim, ovaj, tačno datuma, pozvao general Vasiljević, general Tumanov, tada je bio prisutan i načelnik prvog odeljenja, pukovnik Gligorević... u kancelariju pukovnika Gligorevića, gde sam saznao da treba sutradan da se spremim da idem za Vukovar i preuzmem dužnost pomoćnika načelnika za kontraobaveštajne poslove.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U kojoj jedinici?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: U Gardijskoj motorizovanoj brigadi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate šta vam je još...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Priprema nije bila duga, gotovo 20 do 30 minuta. Rekli su mi da znam šta treba da radim. A ako nisam ovlastio suprugu za podizanje para da to uradim, jer se mogu da i ne vratim živ, naravno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su vam objasnili sa kojim ciljem vas šalju tada tamo?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste. Rekli su da s obzirom da ja imam iskustva u kontraobaveštajnom radu, da treba da poboljšam i pojačam kontraobaveštajni rad u Gardijskoj motorizovanoj brigadi, i da verovatno moja perspektiva će biti u toj jedinici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tom prilikom dobili neku pismenu odluku, naredbu...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, pisano...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... o postavljenju?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, pisano naređenje su rekli mi da će doći kasnije, što meni nije bilo uopšte ni potrebno. Dovoljno je bilo i usmeno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A kada ste dobili to pismeno naimenovanje i od koga?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Kada smo se vratili... Zapravo ja sam i tokom aktivnosti u Vukovaru, odnosno u Negoslavcima, u komandi, zapravo na pozadinskom komandnom mestu, tamo gde su bili smešteni ovi personalci, pitao kada ću da primim dužnost. Oni su rekli kada se vratimo. Meni to nije smetalo. Tako da saglasnost za prijem, odnosno za postavljenje na dužnost pomoćnika načelnika bezbednosti, ovaj, stiglo tek kad smo se mi vratili negde u mesecu decembru 1991. godine. Naravno, od komandanta brigade... pisana saglasnost, odnosno...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko je, znači, potpisao tu pismenu saglasnost?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znači, naredbu je napisala Uprava bezbednosti. Međutim u svakoj prekomandi neophodna je i pisana saglasnost komandanta jedinica u koju se upućujete na dužnost.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Njegovo ime?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Mile Mrkšić, pukovnik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jasno je, ali da budemo precizni. Gospodine Karan, je li se sećate šta je dalje bilo? Jeste li pošli u Vukovar? Gde ste pošli, kad ste pošli? Gde ste stigli?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ja sam sutradan negde oko 5.00, 6.00 sati ujutru teretnim vozilom iz kruga Gardijske brigade na Topčideru krenuo za Vukovar. Stigao sam, pa negde oko 11.00 sati otprilike, prvo na pozadinsko komandno mesto u selu Berak, gde su me primili pomoćnik komandanta za pozadinu, i još neke starešine tamo.

Ja sam im saopštio zašto dolazim. I nedugo posle toga sam prebačen vojnim vozilom u Negoslavce, istog dana.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I koje je bilo vaše krajnje odred... odredište? Gde ste došli u Negoslavce i koga ste tu zatekli?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Krajnje odredište je bilo prostorija, odnosno kuća gde su bili smešteni organi bezbednosti Gardijske brigade u selu Negoslavci. I tu sam Boga mi čekao da me prime, pa nekoliko sati, dva, tri sata sigurno. Policajac mi nije dao da uđem u prostorije iz dva razloga: Prvo, nisam imao propusnicu za ulazak u zonu borbenih dejstava. I drugo, nisam imao naredbu da dolazim na dužnost. To je malo zakomplikovalo situaciju, međutim... moju mislim, pošto mi nisu dali unutra. Međutim, kada je došao načelnik Šljivančanin... ili sam možda pušten nešto pre toga. Sad nije ni baš to toliko, ovaj, mislim ni bitno. I tu smo se upoznali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi ovako. Kažete da ste se upoznali?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mogu li zaključiti da li ste vi... da vi Šljivančanina ranije niste poznavali lično?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Ja nijednog starešinu iz organa bezbednosti Gardijske brigade pre toga nisam poznao lično.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li nam možete ovde nabrojati imena koga ste upoznali u organu bezbednosti? I evo odmah kad govorite, samo vas molim da polako izgovarate imena, da kažete da li znate ko je bio angažovan na kojim poslovima od tih vaših kolega?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znači, major Šljivančanin u ulozi načelnika bezbednosti brigade. Tu sam ga upoznao. Major Vukašinović Ljubiša, pomoćnik za štabno-bezbednosne poslove. Kapetan Borče Karanfilov, referent, i stariji vodnik Momčilović Zoran, koji je bio administrator, odnosno pomoćnik referenta, tako se zove ta dužnost. Mislim da tada pri dolasku nisam upoznao odmah kapetana Srećka Borisavljevića, nego malo kasnije, a ujedno mi je rečeno da imaju još dva organa bezbednosti koji se nalaze u Beogradu: kapetan Kovačević Petar i zastavnik Gročić. Gročić nije došao jer je navodno imao... navodno je imao neku povredu noge pa je bio u gipsu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li ukratko i uopšteno da kažete kao pomoćnik načelnika bezbednosti za kontraobaveštajne poslove - šta to znači? Šta je vaš, ako bismo vas pitali, ukratko opis radnog mesta i zadaci?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Mogu. Znači, moj zadatak kao pomoćnika za kontraobaveštajne poslove je da u saradnji sa svojim kolegama identifikujemo indikatore delatnosti obaveštajne službe, diverzantsko-terorističke aktivnosti, sabotažne aktivnosti, i drugih oblika delatnosti, koje mogu da ugroze jedinicu i njene pripadnike. Konkretnije još, znači moja dužnost je bila da otkrijemo šta nas to ugrožava, kako nas

ugrožava, ko su nosioci te delatnosti koja nas ugrožava, i kojim sredstvima se ta delatnost sprovodi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hajdemo sada da...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Istovremeno... samo da završim, ovaj, zahteva i naše aktivnosti. Kad ovo sve znamo, onda šta mi radimo? Kako ćemo se suprotstaviti toj delatnosti, čime, odnosno kojim sredstvima? Ko su nosioci unutar našega tima uopšte? I konkretno, ko su nosioci po pojedinim fazi... fazama realizacije zadatka. To bi bilo ukratko ono što rade organi bezbednosti, odnosno kontraobaveštajni organ u jedinici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada sa teoretskog da pređemo na praktični primer, ja bih tako rekao. Da li je u tom vašem operativnom radu... da li ste imali slučaj, ako jeste da li možete da nam opišete, da je u samom mestu Negoslavci bilo nekih neprijateljskih aktivnosti koje su se ispoljavale, i koje su bile predmet vašeg interesovanja i rada?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Naravno. Meni su moje kolege saopštile, odnosno iznele probleme koje imaju. I najviše ih je mučila radio stanica kojom je navođena vatra protivničke strane na naše položaje, a pogotovo kada su neke ličnosti ili ranjenici povređeni sletali, odnosno kada je helikopter sletao na heliodrom. I s tim u vezi smo mi preduzeli mere i vrlo brzo otklonili tu opasnost. Znači, pronašli smo stanicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je postojao defetizam, dezerterstvo, i da kažem, moralni otpor aktivnostima u jedinici, i da li je to bilo za vas važno da posmatrate i analizirate i reagujete kao organ bezbednosti?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Naravno. Defetizam, malodušnost i drugi oblici asocijalnog ponašanja su predmet našeg interesovanja, jer utiču u ukupnom smislu na borbenu gotovost jedinice i u konačnom - na izvršavanje zadataka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Posle ćemo kroz dokumente konkretne primere, pa bih sada da idemo dalje. Kažite nam, u tom vašem odseku bezbednosti da li ste vi imali sastanke, kad su bili organizovani, kako su tekli ti sastanci u vašem odseku?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Naravno. Imali smo... to se zovu dnevni sastanci, međutim nije to toliko striktno bilo da se mora baš svaki dan po svaku cenu održati sastanak. Obično to bude uveče. Međutim, nekad se moglo desiti da bude i... u neko drugo vreme. Ili kasnije ili ranije ili da se uopšte ne, ne održi, recimo, nekog dana sastanak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste bili ranije i u drugim jedinicama. Videli smo iz vašeg, ovaj, vašeg prikaza karijere. Kada ste došli u tu jedinicu, možete li nam reći kakvu ste specifičnost uočili, ako jeste, u Gardijskoj brigadi, u odnosu na druge motorizovane brigade, posebno organ bezbednosti i drugih jedinica iz te... te brigade?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa svaki pripadnik bivše JNA je znao da je Gardijska brigada specifična jedinica, i da ona u svom sastavu ima ono... one sastave koji su, recimo, pripadali jedinicama ranga korpusa, jedinice vojne policije, govorim na njih. Dva bataljona vojne policije, to nije uobičajeno da ima jedinica ranga brigade.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Neću da vas pitam za odnos vojne policije. O tome smo ovde pričali, i organa bezbednosti. Pitaću vas kome ste vi bili u stručnom pogledu, kao organ bezbednosti, odsek Gardijske brigade, bili potčinjeni ili za koga ste bili vezani?
SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znači, stručnom linijom rada bili smo vezani za odeljenje bezbednosti kabineta saveznog sekretara za narodnu odbranu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi imali s njima, hajde da kažem, dnevnu korespodenciju, odnosno da li ste im pisali izveštaje i ko je to radio u vašem odseku? Kad su se pisali i šta je smisao tih izveštaja?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa služba bezbednosti upravo i postoji zbog toga da informiše o bezbednosnim problemima i stanju u jedinicama pretpostavljenu strukturu. I mi smo to radili dnevno, redovno i vanredno. I ja sam bio zadužen za tu korespodenciju, odnosno za pisanje tih dnevnih izveštaja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kako je to tehnički izgledalo? Kako ste vi to pisali i kako ste slali?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa u početku je bilo, ovaj, malo teže. Pisao sam u rukopisu, s obzirom da nisu poneli, moje kolege nisu ponele mašinu za kucanje. Ali koliko sam video, nije smetalo to pretpostavljenoj strukturi odmah. Pa smo naknadno dobili mašinu i onda smo to radili onako kako to... jer naša dokumenta su zvanična dokumenta za nas, i moraju izgledati propisno i po sadržaju i po izgledu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato sa tim vašim izveštajima šta je dalje bilo? Ko ih je koristio? Gde su bili predmet, da kažem, čitanja?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Izveštaji su, naravno, korišteni u referisanju našeg pretpostavljenog u kabinetu saveznog sekretara za narodnu odbranu, odnosno koristila ga je Uprava bezbednosti za rukovođenje po dubini strategijskih sastava, armija i drugih njima sličnih.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li sada na ekran da stavimo dokazni predmet 819, prvu stranicu?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Karan...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne vidim ja ništa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A još ne vidite?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih zamolio poslužitelja da uključi ekran samo ispred svedoka? Vidimo samo jedan deo, ali mislim da možemo o njemu da govorimo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Karan, prvo ću vas pitati: prepoznajete li čiji je ovo rukopis?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Moj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li nam u par reči reći šta vidimo na ekranu? O kakvom se dokumentu radi?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Na ekranu vidimo dnevni operativni izveštaj o našim aktivnostima, koji smo uputili 12. oktobra 1991. godine našoj pretpostavljenoj strukturi, odnosno pretpostavljenom organu, organu odeljenja bezbednosti kabineta saveznog sekretara za narodnu odbranu.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li samo za trenutak da stavimo poslednju stranicu BHS? To je stranica 10 ja mislim, ovog dokumenta?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čiji je ovo potpis?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Moj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A ova dva...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ti inicijali su moji - da sam sastavio taj akt. To je uobičajena korespodencija u našim dokumentima. Ko je sastavio. Da je kucano, bilo bi - ko je otkucao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I sledeće dokumente, izveštaje, sadržinski, da li se sećate u celom tom periodu ko je bio autor teksta, da kažem? Ko je sastavljač izveštaja bio?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa ja sam bio u više od 90 posto, sigurno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A kasnije, ko je potpisivao te vaše izveštaje?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ovo je sticaj okolnosti da nije potpisao načelnik. Inače, neophodno je da načelnik organa potpiše dokument koji ide pretpostavljenoj komandi, odnosno pretpostavljenom organu bezbednosti. Major Šljivančanin nije bio tu, a bilo je potrebno da se što pre pošalje, pa sam zato ja potpisao. Inače, ubuduće to je bilo, ovaj, uglavnom s njegovim potpisom.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih sada molio da se stavi na ekran dokazni predmet 820?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Prvo u par reči uopšteno gospodine Karan, šta je sada ovo što vidimo ispred nas?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ovo što vidimo je pisani dokument koji odeljenje bezbednost kabineta SSNO upućuje u dva primerka Upravi bezbednosti SSNO, a odnosi se na operativna saznanja o stanju bezbednosti u jedinicama Gardijske motorizovane brigade.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li po sadržaju ovaj dokument proizilazi, po onom što piše u njemu, da ne upoređujemo sada, pošto smo prolazili to u pripremi, iz onoga što ste vi njima dostavili pisano rukom?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da. Da. U potpunosti. Možda neka pre... preformulacija, neke reči i tako nešto. Inače, u sadržaju potpuno isto, identično.

ADVOKAT LUKIĆ: Sada bih molio stranicu 3 da se stavi na ekran, BHS, srednji deo?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, dok se pojavljuje ova stranica, gospodine Karan, da li ste vi u vašem operativnom radu naišli na situaciju vezanu za preprodaju oružja, i da li je to bilo predmet vaše analize - ko je to radio?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Naravno. Imali smo takvih slučajeva u zoni odgovornosti našoj. I to na naše iznenađenje, radili su ga ljudi koji to ne bi iz profesionalnih i nekih drugih razloga trebali raditi. Otkrili smo da se ministar unutrašnjih poslova Autonomne oblasti bavi tim poslom i još njegovi neki, još dvojica lica, ja mislim da, ovaj, iz Negoslavaca baš. To je ozbiljan za nas bezbednosni problem, ne samo na teritoriji gde se izvode borbena dejstva, nego i po dubini. Jer ako se vojno naoružanje tako prodaje nekontrolisano, može ugroziti i druge... druga lica koja nisu u zoni borbenih dejstava. I to je svakako jedan od naših zadataka.

ADVOKAT LUKIĆ: Molio bih da se sada na ekran stavi sledeće stranica?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A pitaću vas gospodine Karan, da li vam znači nešto ime Bešić Muharem? I ako se sećate nešto u vezi toga, ispričajte nam činjenice vezane za tu osobu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne vidim još na ekranu, ovaj... Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad će se pojaviti.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Bešić Muharem je poznat, imao je čin isto kao i ja u to vreme, a zajedno smo završili vojnu gimnaziju u Beogradu. I mi smo ustanovili da je Bešić, koji je pre dolaska moje jedinice u zonu Vukovara, da su oni otišli iz te zone i da je on neovlašteno, odnosno nezakonito podelio nekakve potvrde, u kojima licima koja nisu ovlašteni organi bezbednosti, daje praktično mogućnost da budu organi bezbednosti. Naravno da smo u... produbljujući saznanja o tome, utvrdili da je takvo jedno lice koje je imalo tu potvrdu, na svoju ruku postupalo, a ne u skladu sa zakonom i pozitivnim propisima. Naravno, ovo je bio alarm i za nas, pa smo zato to i izvestili pretpostavljenog organa bezbednosti, on je Upravu, a Uprava reagovala onako kako to u tim situacijama i treba.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovde u ovom izveštaju, koji je, u stvari, kako ste rekli, proizilazi iz onog što ste vi prethodno pisali, se pominje da je od strane tih lica likvidiran i kurir zapovednika hrvatskih oružanih snaga u Vukovaru?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate kada ste tu informaciju pisali, kakav je status to lice imalo? Da li je on bio uhapšen? Da li je ubijen? Kakve su informacije bile? Na kakav način je... i koji status je imao u vreme kada ste došli do saznanja da je on likvidiran?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Nije imao status ratnog zarobljenika, a nismo u suštini duboko znali na koji način je to... Samo smo imali informaciju da je to urađeno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ: Ne treba nam više ovaj dokument.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate, pošto je ovde već, da kažem, postalo takoreći nesporno da su delovi jedinica vojne policije imale učešće u borbenim dejstvima, kakav je stav bio gospodina Šljivančanina u pogledu upotrebe vojne policije u borbenim dejstvima? Da li ste o tome vi imali neka saznanja?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste. Imali smo mi rasprave na našim sastancima o tome da se u izvođenju borbenih dejstava policija ne upotrebljava namenski u potpuno... u potpuno namenski, mislim da ima i nenamenske upotrebe. I to je bio i stav Šljivančanina i našega, da kažem, tima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je jedan od zadataka svakog organa bezbednosti da daje stručno mišljenje vezano za upotrebu vojne policije?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Naravno. On je stručni organ komande i pomoćnik komandanta, odnosno za upotrebu policije. Znači, daje stručne predloge o upotrebi policije. Naravno, to komandant ne mora da prihvati, ako proceni da je neophodno drugačije postupanje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li za trenutak da pređemo na privatnu sednicu, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Vratili smo se na otvorenu sednicu, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite sada šta znate o tome?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Rekao sam da je, kako su dejstva sprovedena, da je stanje u toj jedinici bilo dosta... svakim danom sve složenije. I pretilo je čak u jednim trenucima da to preraste u otvoreno odbijanje naređenja, jer je bio prisutan defetizam, malodušnost, kao jedan od oblika ispoljavanja nevojničkog ponašanja, a sa druge strane nevojnički izgled i slično.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je bilo neke reakcije kod vas, u pogledu tih činjenica?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Naravno. Mi smo svakodnevno izveštavali o stanju u toj jedinici, i predlagali da se ono mora što pre prevazići. Na tom zadatku lično se najviše angažovao... dnevno angažovao major Šljivančanin, pošto je sa tim komandrom imao odličan odnos, rekao bih, a i druga lica su učestvovala...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Zamolio bih mog kolegu da mi ukaže u kojim pasusima u beleškama sa razgovora se ovo obrađuje, jer ja ne mogu da pronađem ništa

što se tiče ove teme. Mi imamo iz dva dela beleške sa razgovora. Oba su prilično opsežna. Ako mi pokažete gde se to nalazi, biću vam vrlo zahvalan. Izvinjavam se.

ADVOKAT LUKIĆ: Meni je drago što gospodin Moore kaže da su mi *proofing notes* opsežni, jer smo se mi stvarno trudili ovaj put zbog ovog svedoka koji nikada nije davao izjave nikome, da malte ne, sačinimo izjavu. I ja bih sad morao da... Samo trenutak jedan. Ako je ovo činjenica koju sam zaboravio da navedem u *proofing notes*, onda neću da pitam o tome. A mislim da to nije baš toliko krucijalno da je Tužilaštvo moralo da bude upoznato o tome, jer o tome su pismeni dokumenti zaista već dostavljeni. I ako mi Sud ne dozvoli, onda neću da pitam ništa o toj činjenici. Ali sam mislio da pitam ovog svedok, jer je on bio sastavljač dokumenata. Ja mislim... Imao sam u vidu poštovani Sude, zaista da vi uvek ste nama apostrofirali da stavljamo najznačajnije stvari, a ja... Ovaj *proofing notes* ima preko pet stranica vrlo opsežnog materijala, i moguće da se radi o mom propustu. Ako mislite da je to stvar koju sam morao da navedem, onda ću da idem dalje sa drugom temom?

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Samo nastavite gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Ništa mi nećemo značajno toliko čuti novo, osim potvrde onoga što smo već čuli i gledali u izveštajima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, samo završite sa ovim, kakve su aktivnosti gospodina Šljivančanina bile u pogledu tog problema, gospodine Karan?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa bile su opsežne, rekao bih: u ubeđivanju, obilascima, savetima, što se tiče ličnog angažovanja. A naravno, našom linijom smo izvestili, i to je dobilo, što kažem, širi značaj, odnosno pretpostavljene komande su to shvatile kao jednu, ovaj, ozbiljnu situaciju u jedinici. Čak mislim i znam da je radila i komanda na tom, komanda brigade mislim, na tom problemu, prevazilaženju tog problema, tako da je negde pri kraju borbenih dejstava to nekako splasnulo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li znate da li je za organ bezbednosti važna bila tema i da li je bio problem i sa otpuštanjem rezervnog sastava jedinice i odlaska sa fronta pre ostalih delova jedinice? I da li je to za organ bezbednosti tema koju on mora da posmatra, ako jeste?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: To je prvo... to je prvo problem za one koji planiraju borbene aktivnosti, a naravno s tim u vezi i za nas, s obzirom da nekoliko stotina rezervista koji su naši rezervisti, što kažem, provereni, znamo ih, odu iz jedinice, naravno da taj vakuum nema ko tako efikasno da popuni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo pogledali ratni dnevnik i upis kada je Šljivančanin vršio korekciju artiljerijske vatre. Da li imate neko sećanje u vezi tog događaja i neka saznanja vi konkretno, vezano za rad organa bezbednosti i ovog problema?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Naravno. Ja sam radeći u... u prvom odeljenju Uprave bezbednosti u Upravi rekao da mi je teritorija bila i Bosna i Hercegovina. Odnosno, mi smo dobili tad informaciju da ima sabotažnih aktivnosti kod pravljenja... kod pravljenja granata, ne samo u Travniku, nego i u nekim drugim fabrikama namenske proizvodnje. I samim tim smo na taj način odmah i procenili da bi mogla biti ta serija koja je proizvedena tada da bude upravo korišćena u borbenim dejstvima oko Vukovara. To je bio ozbiljan signal i za nas, a i za naše pretpostavljene da je znači distribuirana municija koja je bila mogu... najprostije rečeno, sa greškom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još ću vas jedno pitanje pitati pa ćemo možda moći da zamolimo za pauzu. U vašim dnevnim aktivnostima, gde ste bili vi, a gde je bio gospodin Šljivančanin? Govorim uopšteno tokom svih tih dana koliko ste bili tu? Ne znam da li je jasno pitanje, ali kakve su vaše dnevne aktivnosti u smislu...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jasno mi je pitanje. Tako smo se i dogovorili u početku našega zajedničkog rada - da će on kao načelnik biti u komandi, i naravno boraviti s nama dok se neke zajedničke aktivnosti dogovaraju, analiziraju, usmeravaju i tome slično, a mi ostali smo bili u organu bezbednosti u posebnoj kući.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tokom tog perioda od eto, mesec i po dana, koliko ste bili ili možda i manje na vukovarskom ratištu, da li ste vi van Negoslavaca išli na teren, da tako kažem?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. I to je bio jedan od dogovora. Pošto sam ja imao hendikep samim dolaskom u brigadu, ja nikoga nisam poznavao. I prirodno je bilo i mnogo efikasnije da major Šljivančanin obilazi jedinice, i što se kaže, ličnim uvidom prikuplja informacije, sa stanovišta bezbednosti značajne za naše: procene, analize i izveštavanje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ: I ja bih predložio poštovani Sude da sada napravimo pauzu? Ova sesija je bila malo poremećena s tajmingom, ali mislim da je to u redu.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Lukiću. Nastavićemo sa radom u 17.50 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Karan, preći ću na jednu drugu temu koja me interesuje, i mislim da možete dati određene odgovore. Interesuje me sada da predemo na temu odnos organa bezbednosti Gardijske brigade i drugih organa bezbednosti, da kažem - i po vertikali i horizontali. Vi ste rekli malopre kada sam vam

postavio pitanje, da je vama pretpostavljeni organ bezbednosti po stručnoj liniji bio...
faktički kabinet SSNO-a, odnosno pomoćnik načelnika kabineta SSNO-a za bezbednost.
Je l' ja to dobro tako definišem? Nikad ne znam?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da. Po stručnoj i rukovodnoj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je sva korespodencija koja je išla od vas prema tom organu i od strane drugih organa pretpostavljenih, a pre svega mislim na Upravu bezbednosti, da li je ona isključivo išla preko organa bezbednosti SSNO-a?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znači, nema drugog puta nego da naša dokumenta koja šaljemo, da idu negde drugo, osim u organ bezbednosti, odnosno odeljenje bezbednosti kabineta SSNO-a.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tokom boravka u Vukovaru ikada imali bilo kakvu pismenu korespodenciju, znači da vi pišete ili da vama pišu organi bezbednosti Prve vojne oblasti iz Beograda, ili iz njihovog isturenog mesta u Šidu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Nikakva pisana akta od strane organa bezbednosti Prve vojne oblasti mi nismo dobijali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dok ste bili u Negoslavcima na ovom zadatku, da li se sećate, da li su vas posećivali starešine organa bezbednosti iz Prve vojne oblasti? Mi znamo da su oni došli 19. uveče. To je druga priča. Ali znači, u periodu do pada Vukovara - do 18. - da li se sećate da je neko dolazio kod vas u odsek od njih?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, nije dolazio. Jedino ako izuzmemo da je negde polovinom oktobra, odnosno novembra, kada je došla ova kragujevačka jedinica, ona prethodnica iz korpusa bila, oni su pripadali, koliko mi se čini, Prvoj vojnoj oblasti. Ako je to to, onda su jednom bili, ali...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: O tome ćemo posle.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, da li je bilo ko od organa bezbednosti iz vašeg odseka išao u Šid ili u Beograd na neke instrukcije ili referisanje, u organ bezbednosti Prve vojne oblasti?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nisu išli ili nije vam poznato?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, sigurno nisu išli.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je u Operativnoj grupi Jug bilo drugih organa bezbednosti pored odseka bezbednosti Gardijske motorizovane brigade?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li nam sada opisati kakav je odnos postojao između vašeg odseka bezbednosti i tih organa bezbednosti drugih jedinica koje su bile u sastavu Operativne grupe Jug?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Mogu. Znači, organ bezbednosti Gardijske motorizovane brigade je samo organ bezbednosti Gardijske motorizovane brigade. Druge jedinica koje su sačinjavale Operativnu grupu Jug su imale svoje organe bezbednosti. Nije postojala linija subordinacije načelnika bezbednosti Gardijske brigade nad tim drugim sastavima. Drugim rečima, načelnik bezbednosti Gardijske motorizovane brigade nije bio pretpostavljeni nijednom organu bezbednosti koji je bio u sastavu Operativne grupe Jug.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da bi postao nadređeni vaš odsek i načelnik bezbednosti drugim organima bezbednosti Operativne grupe Jug, ko može da donese takvu odluku, i ko može da donosi uopšte odluke o promeni strukture organa bezbednosti u svojim linijama stručnog rukovođenja?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znači, ako bi se desilo da bi organ bezbednosti Gardijske brigade postao organ bezbednosti Operativne grupe Jug, on bi prvo morao da ima drugo ime, ne odsek, nego odeljenje. Takvu odluku može da donese jedino savezni sekretar za narodnu odbranu, odnosno lice koje on ovlašćuje, a to je načelnik Uprave bezbednosti - svojim pisanim aktom, gde bi se definisala znači struktura tog novog organa bezbednosti, zadaci i linija izveštavanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U vašoj korespodenciji koju ste imali sa odeljenjem bezbednosti Saveznog sekretarijata i Upravom bezbednosti preko tog odeljenja, da li vas je ikad iko oslovio kao organ bezbednosti Operativne grupe Jug?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. I mi to zaista nismo ni bili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U izveštaju i dokumentima koje ste vi slali tim institucijama, da li ste bilo kada naveli da vi predstavljate organ bezbednosti Operativne grupe Jug?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je u nekom trenutku vašeg boravka u sastav Operativne grupe Jug ušla 80. motorizovana brigada iz Kragujevca, i da li ste vi imali neki kontakt sa njihovim organima bezbednosti? Kojim i kada?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste. Ja mislim jedno desetak dana pre nego što će se 80. kragujevačka brigada, da kažem, dislocirati na područje Vukovara, kod nas u odsek su došla dvojica predstavnika njihove pretpostavljene komande, znači dvojica organa bezbednosti iz njihove pretpostavljene komande, odnosno, iz komande korpusa kragujevačkog došao je, ja se dobro sećam da je bio potpukovnik Žika Petrović, koji je sa mnom radio u Bijeljini. I on je tamo bio organ bezbednosti nešto pre mene. Mi smo tada njih upoznali sa stanjem na terenu. Drugim rečima, sa ukupnom kontraobaveštajnom situacijom u koju će njihova jedinica biti uvedena dolaskom u zonu borbenih dejstava.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Vukosavljević Dragi?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da. Njega sam upoznao nekoliko dana po dolasku njihove jedinice u zonu borbenih dejstava. On se javio nama. Došao je zapravo kod nas u odsek bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koja je bila svrha njegovog dolaska ako se sećate, i šta... šta je bilo povodom toga? Da li je bilo nekih razgovora i... opišite nam tu situaciju?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa svrha je... On je došao u zonu borbenih dejstava, i normalno je da organ bezbednosti organu bezbednosti se vidi. Mi njemu tad nismo, ovaj, izlagali ponovo situaciju u kojoj se njegova jedinica nalazi, mislim u širem smislu - na terenu kakva je situacija, jer on je to dobio od svoje pretpostavljene komande, odnosno - od organa bezbednosti Kragujevačkog korpusa. I tu smo, kratko se... nismo mi dugo tu pričali. Jednostavno smo se dogovorili ako bude bilo kakvih problema, da se vidimo i čujemo. U tom smislu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je tokom vašeg boravka u Negoslavicima Dragi Vukosavljević ili neki drugi organ bezbednosti 80. brigade ili neke druge jedinice, bilo kada dao neki usmeni ili pismeni izveštaj?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, nije bilo ni usmenog ni pisanoga izveštavanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je on ili neki drugi starešina iz takvih, ili te ili takvih jedinica, dobio od vas bilo kada bilo kakav zadatak, u smislu stručnog... stručne instrukcije organa bezbednosti, da tako kažem?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Pa mi njima nismo... nismo mogli davati zadatke.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je on ili drugi organ bezbednosti druge jedinice koja je bila u sastavu Operativne grupe Jug, bilo kada bio na sastanku vašeg odseka?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, nikada.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kakav je bio odsek... odnos vašeg odseka bezbednosti sa Upravom bezbednosti? I kako je to išlo, preko koje linije?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: U smislu komunikacije i izveštavanja, naravno da smo mi izveštavali prvo odeljenje bezbednosti kabineta saveznog sekretara, a naravno, oni su po vertikali Upravu. Mi Upravi nismo ni smeli po zakonu, odnosno po našim pozitivnim propisima, nismo imali potrebu da direktno izveštavamo i da joj se obraćamo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Jednu drugu temu ću sada dotaći nakratko. Da li vam je bilo poznato gospodine Karan, u periodu dok ste vi tamo bili, da li je u Negoslavicima bilo nekih civilnih organa vlasti i kojih?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste. Sve vreme, znači govorim o vremenu kad sam ja došao, pa do završetka borbenih dejstava, odnosno našeg povlačenja za Beograd, funkcionisala je lokalna policijska stanica, koja je imala sve atribute policijske stanice. Ja sam bio u njoj. Znači, dežurstvo, komandira, vozilo, sredstva komunikacije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kojoj je vlasti ona bila podređena, ako znate, po... pod čijom ingerencijom je bila?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Oni su imali po svojoj vertikali... imali svog ministra unutrašnjih poslova. I po toj liniji su imali verovatno i potrebe izveštavanja. I ja u to nisam ovaj, se mešao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je to onaj Bora Bogunović? Na tog ministra unutrašnjih poslova mislite?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da, da, da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Kakav je, po vašim saznanjima, odnos bio između, hajde da kažem, vojnih vlasti u kojima ste vi bili, vojne strukture u kojima ste vi bili, i te policijske stanice? Da li je to bio odnos subordinacije ili je bio nešto drugo?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, subordinacije nije moglo biti i nije bilo. Oni su funkcionisali kao policijska stanica i obavljali svoj...svoje zadatke iz delokruga svoga... svoje nadležnosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možda znate ime komandira te stanice policije?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Bila su dvojica. Jedan je poginuo. Ne mogu da se setim, ovaj, njegovog imena, a znam da je drugi bio Kovačević... Ilija Kovačević se zvao. Profesionalni policajac, znači, koji je završio policijsku školu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo ovde slušali svedočenja o, da kažem, režimu kretanja svih lica kroz selo Negoslavci i uopšte u zoni operativnih dejstava. Da li vam je poznato kakav je odnos ta policijska stanica imala u odnosu na taj režim kretanja? Da li je to bilo nešto što je bilo koordinirano ili... ili ne?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da budem precizan, znači, putni pravci bi u neku ruku trebali biti u ingerenciji lokalne policije. Međutim, situacija u zoni borbenih dejstava na Vukovaru je nalagala da se oni slože, jer im je čak i odgovaralo i fizički, da kažem, i stručno, i sa sredstvima, naravno, nisu tako raspolagali kao naša policija, da mi to radimo. Inače, ja mislim da je to malo mešanje u ingerencije lokalne vlasti. Tako bih najblaže to nazvao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Uopšteno, kakva je viša... vaša bila saradnja sa njima? Da li se sećate, da li ste saradivali dobro ili... uopšte, komunikacija kakva je bila?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa mi smo njih poznavali, i razmenjivali smo neke informacije i tako dalje. Ali nismo mi se mešali u njihov delokrug rada.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Karan, kakva su vaša saznanja bila o vukovarskoj bolnici tokom borbenih dejstava, pre 18. novembra? Da li ste vi kao organ bezbednosti imali neke za vas informacije koje smatrate da su značajne?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Imao sam, naravno. Ovaj, imali smo mi svoje, znači, informacije kao organ bezbednosti. Međutim, dobijali smo i, da kažem, usmeravajuća akta od pretpostavljenih struktura i od Uprave bezbednosti i od kabineta... organa bezbednosti kabineta saveznog sekretara, o bolnici i dešavanjima, što kažu, oko nje i u njoj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta... šta je srž tih informacija bila?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Srž tih informacija je u suštini, prostim rečnikom rečeno, da bolnica nije samo bolnica, nego da ona povremeno služi i za mesto, i da kažem, položaj sa kojeg se otvara vatra na naše snage.

ADVOKAT LUKIĆ: Da li možemo da stavimo sada ispred svedoka na ekran Exhibit 824?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo je ukratko samo propratno pismo, pa ne bih da se zadržavamo na njemu, da trošimo sada vreme da analizirate to.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih molio drugu stranicu ovog dokaza? Ako može malo srednji deo i gornji da se uveća? Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je ovo gospodine Karan? Interesuje me da prokomentarišete drugi pasus ovde što vidimo sada, i da li vas to seća na neke informacije o ovom o čemu sada pričamo?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ovo što vidim ispred sebe je usmeravajući akt koji je Uprava bezbednosti poslala organu bezbednosti Gardijske brigade preko odeljenja bezbednosti kabineta SSNO, gde se vidi da nas obavestavaju da je jedan od centara odbrane snaga ZNG i MUP-a u vukovarskoj bolnici, i da su u njoj smešteni pripadnici ZNG, dok su drugi pripadnici, odnosno pripadnici MUP-a smešteni u policijskoj stanici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada dobijete ovakvu informaciju, šta ona za vas predstavlja i šta dalje radite u svom operativnom radu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Naravno da sa svakom informacijom se upoznaje komanda, odnosno sa ovakvim saznanjima, i po dubini jedinice koje dejstvuju na tom pravcu. A nama služi kao osnova za procene u daljem radu, odnosno, upotpunjuje našu kontraobaveštajnu procenu stanja na teritoriji.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Karan, za šta vas vezuje datum 18. novembar 1991. godine, kada vam se kaže taj datum?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa vezuje me jednostavno po tome što je tada pao Vukovar. Odnosno jedinice su osvojile grad.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću vas kratko, da li vi pamtite neke lično svoje aktivnosti koje ste tog dana imali, da vezujete za taj datum? Mi smo o tome razgovarali, pa nismo baš mnogo toga od vas saznali. Ali, da li znate da ste vi nešto konkretno radili i specifično tog dana?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: 18.?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću konkretnije...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste imali bilo kakve aktivnosti vezano za predaju Mitničkog bataljona?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Ne. Ja nisam imao nikakve aktivnosti vezano za tu aktivnost, za taj posao. Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste... Sada ću preći na... na sledeći dan, jer ja u pripremama nisam mogao od vas da dobijem nešto što bi nam možda pomoglo za ovo svedočenje, ali za 19. da. Možete li nam reći da li ste vi 19. novembra išli do vukovarske bolnice? Kad je to bilo? Ispričajte nam šta o tome se sećate?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jesam. Ja sam otišao u vukovarsku bolnicu na poziv majora Šljivančanina. Mislim da sam tamo bio nešto posle ručka, odnosno 14.00, 15.00 sati. Mislim, ne znam tačno, jer ja 15 godina nisam o ovome pitan zapravo, pa... ne mogu da se setim tačno vremena.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta ste videli kada ste došli do bolnice? Koga ste zatekli i šta ste videli? Opišite nam jednostavno vašu situaciju po dolasku u bolnicu? Kako ste došli i odakle?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Došao sam iz Negoslavaca putem za Vukovar, jer me je vozio vozač koji je znao put, ovaj, do bolnice. Tamo sam zatekao pripadnike naše jedinice, konkretnije - pripadnike policije. I unutra kada sam sreo Simića, kapetana, znao sam znači da je on komandant te jedinice koja je tu - u i oko bolnice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste razgovarali nešto s njim? Šta se dalje dešavalo?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa kratko smo mi razgovarali onda. Meni je to ostalo upečatljivo što mi je on pokazao na jedno lice koje je prolazilo pored njega i rekao: "Evo, ovo ti je doktor Njavro".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zašto je to ime za vas... to bilo interesantno? Zašto mislite da je on vama trebao da skrene pažnju na tu osobu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Zato što smo prethodnih dana i, da kažem, nedelja pričali o lekarima, odnosno o strukturi bolnice, odnosno: ko je tamo glavni, ko su lekari i tako. I znali za... smo po imenu lice Ja... Njavro, ali ja ga nisam znao kako izgleda.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je dalje bilo?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ja sam onda brzo otišao od Simića i zaustavio doktora Njavru, i pitao ga za jednoga mog školskog druga, koji je inače tu bio lekar u vukovarskoj bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možemo čuti ime i prezime tog vašeg školskog druga za koga ste pitali Njavru?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Dejanović Radomir.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete ponoviti?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Dejanović Radomir.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je bio razlog, zašto ste se interesovali za tu osobu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa zato što smo mi zajedno četiri godine bili u srednjoj školi. Ja znam da on živi u Boboti. Bio sam mu na svadbi, i znao sam da je radio u vukovarskoj bolnici. Interesovalo me je da li je živ i šta je s njim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I šta vam je rekao doktor Njavro, da li se sećate?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Sećam se. Rekao mi je da je on otišao i da je u Borovom selu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je dalje bilo?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Posle toga sam pozvan od majora Šljivančanina da uđem u jednu prostoriju u krugu bolnice. Odnosno, to je odmah pored ulaza onaj široki malo ulaz, pa u jednu prostoriju malu, vrlo mala prostorija u bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ispričajte nam dalje šta... koga ste tu videli i šta se dešavalo?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tu sam video doktorku Bosanac Vesnu, za koju sam znao i viđao sam je i na televiziji, znao... prepoznao sam je da je ona to. I gospodin Šljivančanin mi je rekao da ću da budem tu sa njima, pošto je tu bilo još nekoliko lica i da, naprostije rečeno, pazim na njih.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dalje?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: S tim u vezi, ja sam vozača, koji je isto vojni policajac, ovaj, stavio ispred vrata da... da me niko ne ometa, a mi smo bili zatvoreni unutra. I doktorka Bosanac, pošto je, mislim, atmosfera takva da ne može ništa da se ne priča, je meni predstavila druga lica. Znači, tad sam prvi put video lice za koje je ona rekla da se zove Marin Vidić Bili. Ja sam njega zamišljao drugačije. Ali, neuredna kosa, bradica, mršav, plav. Drugo lice koje mi je rekla, to je bio Antun Avrić. Ona je kazala da je on medicinski tehničar koji je stigao iz Zagreba, i Njavro. Ona nije znala da sam ja već znao da je... ko je Njavro. Ona je rekla: "Ovo je doktor Njavro". Znači, mi smo se tu, ovaj, zadržali... pa sat i nešto otprilike. Ne mogu tačno sada da tvrdim. Znam po tome da sam omogućio doktorki Bosanac javljanje na telefon, ali samo preko interfona - da čujem i ja, ovaj, šta se dešava. Tu, možda propuštam da kažem jednu stvar, jer mi je jako, ovaj, ostala u sećanju, što sam se naljutio odmah, pre nego što je i sve ovo započelo. Bio je tu jedan strnac, lice, povisok, duge... duže plave kose, Crvenog krsta, svetao mantil. Kasnije sam, ovaj, saznao da je to predstavnik Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross), Besindžer, Bosindžer [Nicolas Borsinger] i što mi je još upečatljivo, da je doktorka Bosanac, znači preda mnom, dala tom licu, predstavniku Međunarodnog Crvenog krsta, neke papira, o čemu sam ja, što kaže, dosta bio ljut i obavestio Šljivančanina da je ona dala nekakav spisak njima, za koji mi ne znamo kakvog je sadržaja. Ličilo mi je na spisak lica, a Šljivančanin mi je rekao: "Pa evo, imam i ja. Dobio sam i ja od nje, ovaj, jer mi je ona rekla da je to isti spisak koji je dala predstavniku Međunarodnog Crvenog krsta", da odgovara jedan drugom, zapravo da su isti. Naravno, mislim ja nešto nisam bio zadovoljan s takvim nekim, pa sam rekao da nije dobro što mi ne znamo šta je dala. A Šljivančanin je rekao, kol'ko se sećam: "Dobro, nećemo sad to da... ni od koga da oduzimamo" i tako. Pretpostavljam da je verovao da je spisak koji je dobio predstavnik Međunarodnog Crvenog krsta bio upravo spisak koji

je... navodno spisak koji je dala nama. Ja sam to pogledao i video sam da to nije ni nalik onome spisku koji je dobio predstavnik Međunarodnog Crvenog krsta. Više mi je ličio na popis nekih imena, manji popis, manji broj lica, a preko njega precrtavano nešto, prepisivano, dopisivano, kao kad se neko igra na telefonskom imeniku, pisajući olovkom po njemu. I on je za nas bio praktično neupotrebljiv. Ja sam... Šljivančanin je otišao potom, i ja sam, ovaj, s njima bio. Započeli smo... komunikaciju neku. Doktora Bosanac je, kažem, u međuvremenu i javljala dva, tri puta. Mislim da je to bio... da su to bili pozivi iz Vinkovaca, iz operativne zone Vinkovci. Cvaj, i da je čak i jedan razgovor, ovaj, bio iz zarobljenika, gde se javljala, ovaj, sekretarica Hebranga. Tokom mog boravka sa njima, doktorka Bosanac je mene iznenadila jednim postupkom, koji u toj situaciji nije baš bio primeren. Pitala me je kako mi je ime. Ja sam rekao: "Mladen". "Odakle si?" "S Petrove gore". Ona je mislila da sam ja s Petrove gore iz Vukovara. Pretpostavljam to zbog toga, što je, misleći da sam Hrvat iz Vukovara, rekla: "Pomagaj", ne objašnjavajući nešto posebno šta to sadrži. Tokom tih, da kažem razgovora, komunikacija, ja sam prekinuo ovaj razgovor sa Zagrebom, i rekao toj sekretarici kad je ona pitala: "Ko je sad to?", jer sam bio ljut, naravno, na ovako... pokušaj ovakav... to je otvorena vrbovka, jer mi je nudila čak i čin general-bojnika ako to odradim. Ne mogu da tvrdim da je ona, da kažem, sadržinski objasnila šta to treba ja da radim, niti je nešto šire objašnjavala kako to da pomognem. Samo je tako rekla. S druge strane, njih četvoro, znači, oni su dosta često gledali preko mene - prema plafonu gore, odnosno na vrhu neke vitrine gde su bile knjige i razni drugi materijali, papiri neki, nalazila se neka kesica. Crna velika kesica, koja mi je više ličila na kesu za smeće. Tako... tako izgleda, onako velika crna. I ja sam ih, gledajući gde oni gledaju, u stvari, procenio da se nešto gore krije. Prvo sam pomislio da nešto nije što može ugroziti mene. I pitao sam ih: "Šta je to?" Oni nisu odgovorili. I na svoj rizik sam se popeo na stolicu i to spustio. Otvorio i video da unutra ima dosta novčanica. Da su unutra pare, zapravo, novci. Odmah sam o tome obavestio majora Šljivančanina, koji je praktično rekao: "Šta... šta sad da radimo mislim s tim?" Ovaj... Ja sam rekao da mi je poznato iz iskustva u mom radu, da čim su pare u pitanju, onda to treba se toga što pre rešiti, jer kreću priče onda posle toga, i tako dalje. Predložio sam da se te pare komisijski, znači... prebroje, da se sastavi izveštaj, i da se to... i da se sa njima postupi onako kako budemo dobili instrukcije od pretpostavljene... od pretpostavljenog organa bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Pre nego što nastavite. Jedno potpitanje. Da li ste pitali Vesnu Bosanac i te ljude odakle te pare? Šta su te pare?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Naravno. Naravno da jesam. Ja sam pitao: "Čije su to pare?" Ona je rekla: "To su pare za krizni štab". E, s tim u vezi, ovaj, meni je odmah sinula ideja da proverim da li su i lekari Srbi primali platu... odnosno, rekla je zapravo da je to plata za krizni štab... da li su i oni primali platu. I uputio sam se od te prostorije do prostorije gde su se srpski lekari i to, kažem, srpsko medicinsko osoblje iz bolnice, da kažem, okupilo. Pitao sam jednu, lekarka je - da li su oni primali platu. Oni su rekli "Ne". Ja sam... postupio tako što mi je major Šljivančanin rekao da usvaja predlog moj, i da odmah odem za Negoslavce i da tamo formiram komisiju, i da se te pare prebroje, i da se o tome izvesti, ovaj... pretpostavljeni organ bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, ta prostorija gde su bili ti, kako ste rekli, "srpsko medicinsko osoblje", gde se ona nalazila u odnosu na ovu prostoriju gde ste vi bili sa doktorkom Bosanac i ovim ostalima?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa može se videti iz jedne u drugu. To je znači zajednički, ako mogu da objasnim, četvrtasti je hol. I tu je ta jedna prostorija, znači, ako uđemo u bolnicu pravo, doktorke Bosanac bi bila nešto desno ta prostorija, a ovo bi bilo levo. Mala prostorija, ovaj, u... u prizemlju dole, odnosno u holu, koliko se ja sećam toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Osim u ove dve prostorije, koje ste nam sada opisali da ste obišli, da li ste tog dana bili bilo gde drugde u vukovarskoj bolnici?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, nisam bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li reći, u koje doba dana je bilo kada ste napustili bolnicu? Ne pitam za vreme, ali da li je bila: noć, dan, sumrak?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa bilo je popodne već kasnije, ovaj, šta bi se moglo reći, oko... sumrak... pet, četiri, pet, šest. Mislim, ne mogu ja da se setim, ovaj, tačno...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR:... vremena.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To i ne tražim od vas. Da li ste tokom te večeri, noći, vi dolazili u vukovarsku bolnicu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Nisam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam znači nešto ime... imena doktor Stanojević i doktor Ivanković?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znače. To su lekari iz... u bolnici su bili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možda znate koje su nacionalnosti bili? Ako znate da, ako ne, nema veze?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa srpski lekari. Mislim, Srbi su bili po nacionalnosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam znači nešto ime Bogdan Kuzmić?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dukić Nikola?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste u toku tog boravka u bolnici tog dana, kada ste ulazili i izlazili ili u samom tom prostoru gde ste bili, da li ste mogli da primetite da li je tu bilo, osim JNA, nekih drugih pripadnika, kako tužilac kaže, srpskih snaga, odnosno teritorijalaca ili dobrovoljaca, ili tako nekoga?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Sem jedinice majora Simića, ja nisam, odnosno čim se on tu nalazio, pretpostavio sam da je to njegova jedinica. Drugih snaga nije bilo... nije bilo

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta ste radili kad ste se vratili u Negoslavce?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znači, formirao sam komisiju. Ovo smo obavili što... što smo dobili zadatak. Sastavio izveštaj za organa bezbednosti kabineta ministra, odnosno saveznog sekretara, to se tako tad zvalo. I čekali smo dolazak načelnika radi referisanja, odnosno dnevnih aktivnosti, onih što su... što smo gotovo svaki dan radili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jer njega treba upoznati s onim što se radilo, što su drugi organi bezbednosti radili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste se videli sa Šljivančaninom onda te večeri?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tada pravili i dogovor, odnosno, da li ste tada dobijali zadatke za sledeći dan? Ako možete da se setite, o čemu je bilo govora i ko je dobio kakve zadatke?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste. Sećam se ovaj, da smo imali zadatak sutradan, vezan, znači naše aktivnosti kontraobaveštajne vezano za evakuaciju ranjenika iz bolnice. Ako me pitate, ovaj, kakav sam ja imao zadatak, Šljivančanin mi je rekao da ćemo nas dvojica ići ujutru u bolnicu, i da će sa nama da idu i lica, organi bezbednosti, kao ispomoć, iz Uprave bezbednosti, odnosno, da su došli neki... da će... da su došla neka lica iz Uprave... odnosno da će doći neka lica iz Uprave bezbednosti, i da će u tome... u toj aktivnosti da učestvuju i grupa lekara iz, čini mi se, Novog Sada. Ne znam... sedam, osam lekara, ovaj...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koje su to, da li vam je tada govorio, koje su to aktivnosti, šta je to trebalo da se radi u bolnici? Koji posao vas je čekao?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znači, mene, konkretnije rečeno, mene, to kad je izdavao zadatke, znači da praktično obezbedim da lekari mogu da izvrše selekciju lica koji su ranjeni, povređeni, i tako dalje. Mi smo znali, imali smo te informacije, da se prethodnih dana, odnosno i posle 18. - prilikom predaje Mitničkog bataljona, u bolnicu povukli oni koji nisu hteli da se predaju, i da se presvlače u opremu bolničkog osoblja, ili da fingiraju povrede na telu. Ako treba još nešto?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, kad vi kao organ bezbednosti i kontraobaveštajac imate takve informacije koje ste nam sada rekli, šta ta informacija za vas znači, u smislu uslova za evakuaciju bolesnika i ranjenih?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa znači da... da je visok stepen rizika, jer mi ne znamo s kojim su sve namerama ta lica došla u bolnicu. A imali smo i ranije informacije, kažem, da su ovaj, naoružani. A svakako i da su najekstremniji bili, jer nisu hteli da se predaju. Znači, složena situacija bezbednosna, i zahtevala je znači da se tome zadatku priđe ozbiljno. I mislim da je s tim u vezi i samo prisustvo lekara, prisustvo organa bezbednosti iz više kuće, tome dat, zaista ovaj, veliki značaj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je tom prilikom na tom sastanku sa gospodinom Šljivančaninom bilo razgovora o tome šta sa tim licima raditi, koja su tu, da kažem, prikriveni ranjenici ili medicinsko osoblje?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znači, taj zadatak je dobio gospodin Vukašinić Ljubiša, znači - da se takva lica prebace do kasarne, a iz kasarne odmah za Sremsku Mitrovicu. Moram da napomenem da ja nisam vršio trijažu, odnosno ovaj, nisam imao takav zadatak, nego da obezbedim nesmetane uslove, u smislu da se lekarima koji to budu obavljali, nešto ne desi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se možda sećate za ostale vaše kolege, kakve su oni dobili zadatke za sledeći dan? Da li su imali zadatke vezano za ovaj posao, i ako jesu, šta je, a ako nisu - šta su dobili od poslova?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, ovaj, kapetan Karanfilov je trebao da ode u sklonište zapovednika odbrane Vukovara da tamo dokumentuje, odnosno, da snimi i da preuzme šta tamo može da se nađe u tim prostorijama.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi gospodine Karan u to vreme čuli, mi to zovemo "Zagrebački sporazum" - da su vođeni pregovori u Zagrebu oko evakuacije bolnice, između JNA i Ministarstva zdravlja Hrvatske?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Nije mi poznat taj sporazum.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tih dana informisani da su u Negoslavicima vođeni pregovori između određenih starešina JNA i Evropske posmatračke misije (ECMM, European Community Monitoring Mission) i Međunarodnog Crvenog krsta oko istog tog posla?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Ja nisam, ovaj, se posebno upuštao u analizu nekih javnih, da kažem, događanja, odnosno, nije mi to poznato. Jer, imao sam drugih... druge dužnosti, odnosno zaduženja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli možda te večeri Vesnu Bosanac? Da li znate šta je s njom bilo?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Ja sam, kada sam otišao iz bolnice, nju nisam video. Ne, nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li znate da li je neko možda video, bio s njom, razgovarao?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da. Znam da je major Šljivančanin s njom razgovarao, jer nam je to i rekao kasnije. Znači, nešto posle ovoga sastanka, da kažem, briefing-a koji smo imali, taj kratki radni dogovor, jer je on tad išao, pretpostavljam u... u... u... u komandu ili... ili ne znam gde. Nije nama rekao gde ide.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U svakom slučaju, vi je niste videli? Da li ste...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... nekog drugog videli te večeri? Da li je neko drugi doveden kod vas u zgradu gde je vaš odsek?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste. Doveden je Marin Vidić Bili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo li da čujemo sada o tome? Kad je to bilo? Ko je tu bio? Šta se dešavalo?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa znači, ako bih sad sa ove vremenske distance se ja sećao u koliko je sati bilo ili... rekao bih da je bilo sigurno pre ponoći - sat, dva ili... mislim, znam po tome, ovaj... u odnosu na vreme kada smo imali referisanje. Sat, dva posle ovoga... našega zajedničkoga dogovora. Doveden je u prostorije organa bezbednosti u Negoslavcima. I pošto sam ja već imao neko, što kažu, iskustvo s njim, i znao sam ga, ponuđeno mu je da sedne. I on je čovek koji se brzo snalazi u novonastalim situacijama. I stvorio je neku opušteniju atmosferu u odnosu na, recimo, nekog drugog ili na lice koje bi bilo, da je tako lišeno slobode ili privedeno ili slično. Znači, on je tražio da... se osveži, da popije nešto. I meni je bilo zanimljivo što je on sa sobom nosio gitaru. Mi smo mu to omogućili, ovaj. Nije nama smetalo, ovaj, što je on doneo gitaru, ni što je malo slobodniji u komunikaciji. Smatrali smo ipak je on poverenik Vlade i... Ali me je iznenadilo da je on svojim verbalnim istupima protiv svojih, da kažem, dojučerašnjih političkih istomišljenika, pričao protiv zvanične državne politike, posebno protiv Tuđmana. I ja sam osetio da bi to moglo da se iskoristi u propagandne svrhe, i zatražio brzo da dođu krim - tehničari da to snime. On je na to i pristao, ovaj. Mislio sam da bi taj potez, eto, davanje te kasete Televiziji Beograd ili u Srbiji, da binešto... da bi nešto dobili pozitivnije o... Znači, on je, dok se to sve pripremalo, ta tehnika da se može snimiti, mi smo ga pitali: "Kad imaš gitaru, valjda znaš i da pevaš?". I on je, mogu slobodno reći, pevač prvog reda.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažete sve vreme "mi". Ako možemo da čujemo ko je tu bio sa vama?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ovaj, sa mnom su bili još kapetan Karanfilov koji je ulazio i izlazio, ali tu je... bio je s nama kapetan Karanfilov. Bio je... bio sam ja. Bio je ovaj... krim - tehničar koji je trebao da snima. Mislim da se Cekić zvao. Ovaj... I kasnije je došao gospodin major Šljivančanin. Znači, nedugo posle dovođenja Marina Vidića. Mi praktično nismo ni započeli sa tom aktivnošću, koju sam, da kažem, u tom trenutku nekako, hajde da kažem, osmislio, Šljivančanin je s njim, što kaže, popričao u prekidu, između nekoliko pesama koje je otpevao on, ovaj... U međuvremenu, dok se to sve odigravalo, kod nas su, ovaj, pristigli generali Tumanov i Vasiljević. Ja nisam znao da su oni u zoni borbenih dejstava, nego sam ih tad... tad video, ovaj... da su tu. Mislim, upečatljivo je bilo da se jedan nije hteo da pozdravi s njim. Mada mislim da je... da je mogao, ovaj, nije... Tu smo mi, da kažem, još neko vreme, ovaj... razgovarali, više na temu te političke situacije u... u... Hrvatskoj, odluke hrvatske vlasti da JNA proglasi ovom okupatorskom vojskom. Pokušavali mu objašnjavati da mi ne možemo biti u svojoj zemlji okupatori, da mi nismo protiv hrvatskog naroda. On se s nama, naravno, to tad slagao, i tako dalje. Znači, priča je išla u tom smeru, jer smo mi znali da je on znači politički predstavnik vlasti iz Zagreba. To je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, da li je u jednom trenutku on odveden odatle, ili je ostao tu sve vreme kod vas?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Odustalo se od ove moje ideje da... Ja mislim da je to... da to Vasiljević nije želeo, ne znam tačno, ali neko je odlučio ili se odustalo generalno od toga, da nema potrebe da mi... Čak mislim da bi sebe možda kompromitovali u tome svemu, da je takav neki zaključak bio. I... išlo se u konkretniju aktivnost, znači ozbiljniju, da on da izjavu krim - tehničarima, odnosno policiji, policijskim organima, koja bi imala neki, da kažem, posle... neku posle težinu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo jedno razjašnjenje. Odeljenje kriminalističke tehnike....

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... u okviru kog... koje jedinice se nalazi?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Vojne policije Gardijske brigade.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Još jedno i po pitanje, i danas ćemo završiti taman sa tom temom. Gospodine Karan, gde je spavao dok je bio tu u Negoslavcima tih... u tom periodu gospodin Šljivančanin?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa spavali smo svi. Svi smo se tamo gurali u jednoj prostoriji. Ceo organ bezbednosti je spavao, znači, u... u prostoriji do naših radnih... do radne prostorije. Bilo nam je to i praktičnije, i tu smo svi bili. Samo njegov vozač je bio u drugoj prostoriji, ali u istoj zgradi, odnosno bio je tu, što kažu, na mestu gde mi radimo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To večer, nakon što je došao gospodin Šljivančanin, rekli ste nedugo pošto je doveden Marin Vidić?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je gospodin Šljivančanin napuštao vašu zgradu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Spavali smo, ovaj, svi tu. Jer znam, ujutru smo se probudili, zapravo ja sam ga probudio, ja lako ustajem. Ovaj, da... da idemo za... Vukovar, u vukovarsku bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja mislim poštovani Sude da je ovo dobar trenutak da za danas završimo sa ispitivanjem svedoka?

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Lukiću. Prekidamo sada sa radom i nastavljamo sutra u 14.15 časova.

